

A. B. STRIMAITIS,
SEKRETORIUS S. L. A.
307 W. 30th ST., NEW YORK, N. Y.

TEVYNĖ

ORGANAS SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE.

Nr. 6. Boston, Mass., Antradienis 8 d. Vasario (February), 1910 m. M. III.
Entered as second-class matter January 28, 1908, at the post office at Boston, Mass., under the Act of Congress of March 3, 1879.

The Lithuanian Weekly "TĖVYNĖ"

Published every Week by Lithuanian Alliance of America.

YEARLY SUBSCRIPTION RATES:

For members of Lithuanian Alliance of America in the United States 50 c.
For non members, in the United States.....\$1.25.
For members of Lithuanian Alliance of America to Foreign Countries \$1.00.
For non members to Foreign Countries.....\$2.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

All communications should be addressed:

"TĖVYNĖ" 318 W. Broadway, SOUTH BOSTON, MASS.

Sąvaitraštis "TĖVYNĖ"

Išėina kas Antradienis (Užarnykas) South Boston'e, Mass.

PRENUMERATA METUI:

Susivienijimo Lietuvių Amerikoje sąnariams Suvienytose Valst. 50 c.
Ne sąnariams Suvienytose Valstijose.....\$1.25.
Susivienijimo Lietuvių Amerikoje sąnariams kitose viešpatystėse.....\$1.00.
Ne sąnariams kitose viešpatystėse.....\$2.00.

APGARSINIMU KAINOS ANT UŽKLAUSIMO.

Kreipiantis su visokiais reikalais adresuokite:

"TĖVYNĖ" 318 W. Broadway, SOUTH BOSTON, MASS.

KONCERTAS! Miko Petrausko ir kitų

Surengtas per 23-čia kuopa SLA. bus

16 dieną Vasario { Feb. }
1910 m.

New O'Haro Teatre
Shenandoah, Pa.

Pradžia 7:30 vakare.

Sąnariai 23-čios kuopos SLA., visi lietuviai Shenandorio ir iš visų aplinkinių atsilankykite.

Atsilankymas gambiausio mūsų dainiaus ir kompozitoriaus p. M. Petrausko į mūsų miestą yra nepaprasta naujiena ir privalo kiekvienas lietuvis ir visi sąnariai 23-čios kp. pributi ant to iškilmingo vakaro. Mūsų pareiga yra kuoskaitlingiausiai pributi ant minėto koncerto, nes šie talentuoti tautiečiai kelia mūsų tautą aukštyti civilizacijon. Tikime, kad kiekvienas sąnaris paragins ir kitus mūsų brolius atsilaukyti ir išgirst puikiausių dainų, piano melodijų per p. ČURLIONĮ ir smuikos griezimo p. M. Slavicko. Nepraleiskite progos.

Kviečia 23-čios kp. K o m i t e t a s.

MIKAS PETRAUSKAS.

K. Šeštokas.

Mūsų kultūriški reikalai.

3. Kaslink redaktoriaus: a) laikyt tik tą redaktorių, kuris pažįsta savo darbą, t. y., literatišką apdirbimą rankraščių, kuriuos talpina į laikraštį; b) niekad nelaikyt tokį redaktorių, kuris yra vienpusiškas, kadangi laikraščio užduotis tarnaut plačioms minioms, bet ne partijoms, kurios kartais turi vos keliatą narių, arba geriaus pasakius *nenuoramų*; c) idant redaktorius apdirbtų kuogeriausiai pašalinius raštus, (ne apmokamų bendradirbių) ypatingai besimokinančių rašyt straipsnius; d) idant redaktorius aštriai kontroliuotų tuos raštus, kurie užgauna nieko bendro neturinčius, su jų aprašomais dalykais ypatas; jei kas nori koliaotis, lai koliojasi privatiškai, bet neršia laikraščio įtalpą.

Laikraščių leidėjai gali turēt geras pasekmes ir atnešt naudą žmonijai savo laikraščiais, tik prisilaikydami augščiau paminėtų nurodymų. Nes jeigu laikraščio leidėjas turēs apmokamus bendradirbius, be abejonės turēs savo laikraštije ir gerus raštus; jeigu apmokami bendradirbiai padarys gyvenimą vien tik iš rašymo, jie ir pasišvęs vien tik ant to ir stengsis parašyt kuogeriausiai. Visas savo mąstis pašvęs ant to ir tokiu būdu sutvers svarbą savo rankraščiui. Tas taisy laikraščio turinį, kuris liks ant tiek prakilnus, kad kiekvienas jo skaitytojas nenusigąs nuobodumo baime, t. y., kad vos gavus laikraštį mest į pečių ar pasuolėn, bet įgaus norą, skaityt tokį laikraštį; skaitys ne tik vienas, bet prikalbins ir savo draugus. Toks tai svarbus gaivalas, kurį gali turēt tik geras laikraštis, pasiūš šiūdieninių laikraščių leidėjų baimę "mažai skaitytojų", kur pipirai auga. Apart to, reikia paminēt dar vieną, ko-ne svarbiausią elementą, kurį gali talpint laikraščio turinis. Dalykas tame, kad mēs, lietuviai, mažai turime moksliskų knygų, taigi, gerų raštų, kaip ir neturime. Jei ir galėtų kas parašyti, tai už jo darbą nieks neapmoka. O tai mēs patyrėme iš pirmesnio aprašymo, kad jei kas dirba be užmokeščio, tai pasirodo, jog nori žengt į kapus (čia nekalbu apie turtingus raštininkus, kurie dirba be jokio užmokeščio ir gyvena kuogeriausiai, paveizdan Tolstojus, bet apie tokius, kaip mūsų Kudirka, Vaičaitis etc.), jeigu ne, tai jų darbas be vaisių. Bet neužmirškime, kad apmokėtas laikraščio bendradirbis galėtų lengvai atlikt tokį darbą. Kiekvienam bus žingeidu, kaip? — teip, jei laikraščio leidėjas apmoka bendradirbiui, be abejonės, tik tam, kuris turi talentą rašyti. Toks talentuotas bendradirbis, jei yra aprūpintas gyvenimo reikalais ir visas savo spēkas gali pašvęst tik plėtojimui savo talento, t. y. rašymo, gali parašyt geriausius veikalus. Kada jis savo veikalus talpina laikraščiuose, kuriuos plati visuomenė perka nuo leidėjo, o leidėjas už tuos pinigus apmoka rašytojams, arba perka nuo jų gerus veikalus, pasirodo, kad laikraščių leidėjai, koku tai gudriu būdu šviečia savo gerais laikraščiais visuomenę, kuri nē nejausdama jokių sunkenybių, palaiko ne tik laikraščius, bet ir jų

bendradirbius, kurie tankiausiai randasi tarpe talentuotų raštininkų. Čia išeina teip, kad jei tik turi gerus norus, tai ir neturtingiausia tauta gali palaikyt savo talentuotus raštininkus. Nes kas vienam yra persunku, tai dešimčiai lengva. Jeigu mēs, lietuviai, neturime turtingų raštininkų, kurie be jokios pašelpo galėtų plėtot savo talentą, t. y. rašyt gerus veikalus ir atspaudinti juos, idant žmonės galėtų tik imt geras knygas ir skaityti, tai mēs būtinai turime palaikyt neturtinguosius raštininkus, reiškia, jų veikalus nupirkti, sudėjus visiems po truputį ekonomiskų spēkų, kas mums visiems dirbant iš vieno būtų lengva. Mēs būtume turtingi knygomis teip, kaip ir visos turtingosios tautos, kokią naudą gali atnešt knygos žmonijai, tai pamatysime tame skyriuje, kuriame ypačiai rašysime apie knygas.

Teipgi turime neužmiršti, kad netalpinimas ginčų arba polemikų, ne tik gali pagerint laikraščio turinį, bet ir padidint jo skaitytojų skaičių. Padėkime, kad viena nieko nekalta ypata tampa išbjauota laikraštije, ji ne tik, kad neskaito daugiau tokį laikraštį, bet ir keliatą savo draugų atkalbina nuo skaitymo. Bet, kad tame pačiame laikraštije nebūtų buvę minėto apšmeizimo, tai ne tik tas skaitytojas būtų skaitytoju, bet jis prikalbintų savo draugus. Tas atneštų gana didelę naudą laikraščių leidėjams, kuriems nereiktų dejuoti, kad jų laikraštis neturi skaitytojų ir dėlto jie negali jį pagerinti.

Iš to viso ką augščiaus rašėme, mēs galime dasi-protēt, kad jeigu mēs išnaudotume svarbą, kurią savije talpina laikraščiai, tuojaus atsirastų ir mokslo, ir laimės, ir vienybės. Ne juokais galima sakyti, kad jeigu mēs atplėštume nuo kultūriškų reikalų tą gabalą, kurį užima laikraščiai, tvirtos svarstyklės reiktų, idant jį pasverti.

KNYGOS.

Nors gamtai berengiant mūsų žemę ir gaivalus, kurie randasi ant jos, atrodē, jog visi daiktai yra lygūs, reiškia, geri, bet mums (žmonėms), kaipo tvirčiausiems išminties elementams ant žemės paviršio, išrodo kitaip. Mēs niekad nesusakome, jog visi daiktai yra geri, nors už tiesą jie yra, kadangi motinagamta davė spēką gyvent tik tam, kuris yra geras (priežastis tame, kad mēs kartais matome dėlko kokis-nors gaivalas yra geras), bet mēs sakome: šitas geras, tas geresnis, anas geriausias. Mēs aprašydami kultūriškus reikalus, teipgi prisilaikome šiūdieninių žmonių nuomonių, t. y., kad elementai, iš kurių susideda kultūriški reikalai, yra nelygūs pagal savo laipsnį. Tokią nelygybę užtėmyjame tarpe augščiau aprašytų dalykų ir to, kurį tik rengiamės aprašyti, t. y., knygas.

Pirma negu įsigilinsime į knygų svarbą, mēs stotome klausimą: Ar ne yra knygos apšvietimo šaltiniais? Mēs tankiai sakome: "Tas vyras skaito geras (suprask moksliskas) knygas — jis yra apšviestas žmogus", arba "Ta moteris skaito geras knygas". Nereikia žiūrēt vien tik į istoriską gyvenimą, kadangi ir šiūdieninis parodo, kad knygos yra apšvietimo šalti-

Zen. Budreckis

Kostumeriškas Krlaučius

: Sluvame gražiausiai visokias Drapanas :

Telpgi išvalome, atnaujiname, išprosimame ir patalsome jas.
222 W. Broadway
So. Boston, Mass.

Dr. A. Šliupitė - Jankauckienė

Gydo visokias ligas moteriu, vaikų ir vyrų.

265 Berry Street, BROOKLYN, N. Y.

(tarpe Grand St. ir So. 1-st St.)

VALANDOS: nuo 8-10 ryte; nuo 2-3 po piet; nuo 7-9 vakare.
 TELEPHONAS GREENPOINT 8.

J. Skritulskas

Notarijus ir Agentas

Užlaikau geriausius gėrymus ir cigarus. Parduodu laivakortes ant visų linijų, kur tik kuris norės, ir ant geriausių ir greičiausių laivų. Siunčių pinigų į visas dalis svieta greitai ir pigiai. Išmainau visokių žemių pinigų ant amerikokiškų. Darau doviernastis, pavedimus dalių ir atlieku visokius reikalus su Maskolijos valdžia. Užlaikau svetainę mitingams ir veseiloms. Iš tolimesnių miestų meldžiu atsišaukti per laiškus ant žemiaus paduoto adreso:

JOHN SKRITULSKAS,

26 Broad street,
New Britain, Conn.
 Telephone No. 550.

MOKINKIMES PATYS

Gramatika angliškos kalbos mokintis be mokinio (apdaryta) \$1,00.

Vaikų Draugas arba kaip mokintis skaityt ir rašyt be mokinio 15 c.

Naujas Budas mokintis rašyt be mokinio 10 c.

Aritmetika mokintis rokundų be mokinio su paveikslais (apdaryta) 35 c.

Pinigus siųskit per Money Order po šiuo adresu: **P. MIKOLAINIS**
Box 62. NEW YORK CITY.

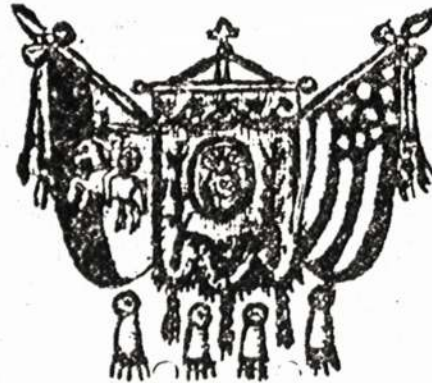
LIETUVIŲ UŽEIGA PAS

CZAPLIKA

Užlaiko puikiausius gėrymus, alus, ėlius visada švieži, vynai ir visokie likieriai geriausi. Visokius gėrymus veseiloms, krikštynoms ir šiaip baliams, siunčiame į namus. Visada gerai.

117, 119 and 121 A street
SOUTH BOSTON, MASS.

Lietuviška Aparatų Dirbtuvė

Guodotinos tautiškos ir bažnytinės draugystės išdirba: **Karunas, Amerikoniškas veilavas, Szarpas, Juostas, ženklellus, kepures ir marszkinus pardedus, telpgi visus bažnytinus aprėdalu.** Norėdamos guodotinos Draugystės arba guodotini kunigai, jog Jūsų darbas būtų gerai atliktas, paveskite jį tikrai lietuvei.

T. Andruszewicz & Co.

1421 Division St. - Chicago, Ill.
 netoli Milwaukee ave.

Telefonas Yards 3162

DR. A. L. GRAIČUNAS

Pasekmingai gydu visokias ligas vyrų, moterų ir vaikų, neaplenkiu ir paslaptinių. Atsišaukiantiems iš kltur sutelkiu sąžiningus patarimus per laiškus.

3312 So. Halsted St., Chicago Ill.

Meszkos Balsamas.

Geriausias vaistas nuo reumatizmo, mešlungio, pastirusio sprando, skaudėjimo krutinėje, strėnose, nuo kosulio, šalčio, slogos ir skaudamos gerklės. Gvarantuota, kad yra geriausias vaistas

25 cental už bonkute.

Paklausk savo aptiekoriaus, o jei jis neapsiims pristatyti, tai mes už 1 dol. atsiusime jums 4 bonkutes, patys užmokėdami už expresą. Už \$3.00 prisiųsime savo kaštu per expresą visas europiškas gyduoles nuo reumatizmo, kuriom išgydyta tukstančiai. Išdirbimas tik pas:

C. Pavitt-Pavinskas, 21 E. Centre st., Shnandoah, Pa.

Naudokitės iš progos.

Visi, kurie užsirašys pas mane "LIETUVĄ" arba "VIENYBĘ LIETUVNINKŲ" metams, kaipo nauji skaitytojai, prisiųsdami \$2.00 prenumeratos, gaus dovanų knygomis vertės \$1.25 pagal pasirinkimą iš mano katalogo.

P. MIKOLAIAS, Box 62, NEW YORK, City.

Kazys Balčiunas.

Pirmos Klisos Kostumerškas Kriaučius. Siuvame gražiausiai visokias drapanas. Teip-gi pataisom, atnaujinam, išvalom išprosinam.

5 James st.
Waterbury, Conn.

Dr. N. Friedman

VOKIŠKAS GYDYTOJAS

Gydo pasekmingai visokias ligas.

Susikalbėti galima lietuviškai.

1038 Washington St., Boston.

OFISO VALANDOS:

Nuo 8 iki 9 ryto; 1:30 iki 3:30; 6 iki 7:30.

niais. Nė viena tauta negali vadintis kulturiška, jei ji neturi knygynų, reiškia, publiškų vietų, į kurias susirenka žmonės paskaityt geras knygas. Jeigu žmonės būtų nedasiprotėję, kaip parašyt ir atspaudint knygas, mes ir šiandien būtume necivilizuotais (neapšviestais). Talentuoto raštininko mąstys, turėtų prazūt visiškai nesucidūrią su liaudies protu. Liaudiškos mokyklos teipgi turėtų sumažėti (jei visai neišnykti), kadangi mes labai mažai teturime tokių galvočių, kaip kad turėjo galvočiais pagarsėjus Graikija. Paveizdan garsieji Graikų filosofai, kaip tai Sokratas, Plato ir Aristotelis, kurie mokino žmones nevardodami jokių knygų, savo mokslą neišlaužė iš kitų parašytų knygų, kaip tai dāro šiandieniniai visi mūsų mokytojai, bet savo galvoje turėjo tą viską, kas tik buvo reikalinga to laiko mokyklose. Šiandien mes tokių neturime; šiandien, jeigu ypata nori pastot mokytojum, tai pirma turi perverst kelis desėtkus knygų, įsitėmyt kas tose knygoose yra, o paskui tą patį mokyt kitus. Žodžiu pasakius, jeigu mes neturėtume knygų—išnyktų pas mus mokslo šviesa, teip, kaip išnyksta saulės šviesa, saulei užtemus.

Nežiūrint ant tų visų nelaimių, kokios galėtų palikt neturinčią knygų liaudį, mes, lietuviai, mažai teturime gerų knygų. Ačiu tam, kad mūsų žmonės nesistengia pažint mokslą. Kuo ne didesnė dalis visai negali skaityt ir rašyti. Jei nekurie ir gali kiek perskaityti, tai negali skaityti moksliskų knygų (bet tik maldaknyges) kadangi jų mąstys yra sukaustytos religiškų prietarų. Tikintieji yra visai neapsipažinę su reikalingiausiais mokslais, kaip tai su fizišku ir politišku žemės aprašymu; jie tiki, jog žemė yra paplokšti, paremta ant septynių stulpų (atsimenu, kada būdamas Lietuvoje ējau pas kunigą mokyties katekizmą, kuris mums visiems teip pasakojo: *Žemė yra plokšti, kurią Dievas parėmęs ant septynių stulpų laiko; kraštą žemės negali pasiekti, nes jei eitum ir eitum, tai pasiektum miglas, į kurias beeidamas pats nežinotum, kur prapultum*), teipgi apie abelną istoriją, matematiką, gamtos mokslus, draugijas—nieko nenuvokia.

Nors su didėliu skausmu turime pasakyti: Kada mokslas nebuvo teip išsiplėtojęs, kaip yra šiandien; kada žmonės viską dirbo tik su fiziškomis spēkomis—lietuviai buvo galingi. Jie gyvendami giriose ir maitindamiesi daugiausiai iš medžioklės, įgijo nežmonišką kraują ir pastojo drąsiais užmušėjais, arba kariautojais.*) Kas nutvėręs aštrų kaulą, kas mieta, kas

*) Tai darė ne tik vieni lietuviai, bet ir kitos tautos, nes, kada gyveno ant mūsų žemės pavidū primityviškas žmogus, jis visiškai nenuvokė, kaip galima pasidaryti, arba užaugint sau reikalingiausius produktus, žinoma, palaikymui savo gyvybės. Todėl išeina, kad mūsų prabočiai gyveno tik iš rastų daiktų, ką jie rado, tą naudojo, kaip maistui, teip ir apsidengimui vartojo tik rastą medegą. Tą medegą jie rasdavo pas nieko nekaltus žvėris, kuriuos užmušinėdavo. Užmušinėdami žvėris, išsidirbo tokį kraują, kad be jokio krūptelėjimo pradėjo užmušinėti ir žmones; tokiu tai būdu pavirto užmušikais, arba kariautojais. Beto, pas nekurias tautas, iš to užgimė kanibalizmas.

akmenį—visi buvo drąsus į karę. Pakol karės rėmėsi ant augščiau minėty ginklų, jų vartotojai, teipgi ir lietuviai, buvo galingi, bet išsiplėtojus mokslui, lietuviai atsiliko.... Mat fiziškos spēkos savo sunaudotos ir ant kitokių reikalų, o dvasiškos, ant kiek jos buvo išsivystę tada, pradėjo kištis į kariškus dalykus.

(Toliaus bus)

Žodis į visuomenę.

(Prie J. Laukio straipsnio 53 No. "Lietuvos").

Aristotelis savo "Politikoje" pasakė, kad Tautos galybės pamatas, tai jos žemės platumas ir jos geras valdymas, kad žemė—tai tautos galybė. Čionai turime suprasti, kad kiekviena valstija turi turēt žemės užtektinai, kad tą žemę valdytojai gerai apdirbtų, užlaikytų ir podraug gintų nuo priešininkų, ypač tų, kurie už tos tautos žmones yra žemiau nupuolę moksle, kulturoje, ūkininkystėje etc.

Štai gavome patirt iš dienraščių ir sanvaitraščių, ypač lenkiškųjų, kad lenkų tautos nariai—lenkai verčiami vargo ir bađo, keliauja už jurių duonos jieškoti. Toliaus, kad sustabdyt tą emigraciją "broliai lenkai" tarte taria savo žmonėms keliaut vieton už jurių—marių, į Lietuvą ir Baltgudiją, kur, kaip žinoma, lenkai gali pirktis žemę, nes I, Lietuvoj žemė yra daug pigesnė negu Lenkijoje, II, iševiams Lietuvoje bei Baltarusijoje nėra pavojaus ištautėti, nes lenkų pusę palaiko ištautėją lenkai—endekai, visokios rūšies bajorai ir kunigai. Žino lenkai gerai, kad tupdydami iševius Lietuvos žemėje, jie lengvai gali mūsų kaimietį prisiviliot prie savės ir tuom labiaus užtemdint jo protą, akis; žino, kur jie, nieko nebijodami, kaipo "savo" karalystėje, yra aprūpinti savo tiesomis ir įstatymais ir nešdami savo kultūrą, tiesiok sakant, žaizdas (Beržininkai, Kalvarija) Lietuvai, o lenkams tas ant naudos, garbės.

Mēs gerai žinome, kad tai yra paprasta lenkų "brolybė", po kurios priedanga jie iš "laukinių" lietuvių naudojami nuo pat Lenkijos su Lietuva susivienijimo, bet viską apmąščius, atrandi, kad nē žvėriški "katalikybės" platintojai, nē germazatoriai vokiečiai, nē kas kitas nēra tiek šunybių pridarę kaip lietuvių "broliai" vadinamieji lenkai. Bet teip visados netur būt; lietuviai gali ir turi pradēt gintis nuo brolių. Ir ką jie dar gal girtis su savo kultūra, kad jie savo pačių kaimiečių neįstengia apkulturizuoti. Juk lenkų darbininkų klesa daug žemiau stovi už Lietuvos kaimiečius. Nieko nesakytume, kad lenkas atsibeldęs Lietuvon, kaip kitos kurios tautos žmogus būtų susipratęs, mokėtų ūkį gerai valdyti, parodyt paveizdą savo kaimynui ir tt., o dabar, jie (lenkai) užmiršę platint kultūrą pas save, nemokėdami išnaudot tų plotų žemės, kuriuos turi savo rankose, nesirūpindami pataisyti savo ūkius, teip kaip belgai, finai, niderlandai ir kitų tautų vakarinės Europos gyventojai, bet žiūri į mus, į kaimynų kraštus ir ten nori savo kolonizacijos misiją varyti, žinoma, tuomi, kad pas mus daugiaus vaidų pasėti, galvas sudaužyti....

Ne, mes nuo tokios rūšies "brolių" turime ginties. Jei "šunbajoriai" lenkų kojas laizo, jeigu lietuvių "didieji" inteligentai ("pirmeiviai") bijosi pas lenkus "malonę" nustoti, lai kovoja "muzikai", kuriems "broliai" per šimtmečius nugaras dyrino, kuriuos smaugė baudžiovomis—vergija, beje, siurbė jų paskutinį lašą kraujo—tie varguoliai, kurių pratėvius lenkiški žiuponai rykštėmis užkapodavo, tie turi kovot prieš lenkus ir savo žemėn neįsileisti. Bet, kad pas lietuvius "chlopus" tos supratimo dvasios nematyt, reikia jai įkvėpti! "Tikriemsiems" inteligentams kuriuos ėda yvairūs "vėžiai" nenorint prieš lenkus kovoti, lai užima vietą "pusinteligentai" ir "namų darbo inteligentai". Reikia nurodyti, kad dvarininkai išskynę plačiausias Lietuvos girias, prašvilpę didžiuosius dvarus ir priveisia lietuvių tarpe visokių svetimų gaivalų, darant kolonizaciją Lietuvoje ir Baltgudijoje susilauktume gangreit tokių pat laikų, kas buvo vienas—pusė šimtmečio atgal.

Taigi reikia, kad visa mūsų spauda, vietoje liejusi rašalą tušties ginčams, atkreiptų visą dėmesį į Lietuvos kolonizaciją, kad turėtų daugiau rūpintis kelti tautiškąjį susipratimą, suteikdama žmonėms pozityvišką mokslą visuomenės klausimuose ir nurodydama priešininkų pavojinguosius sumanymus. Pirmaisiai reiktų sutvert tam tikrą fondą ar draugiją, kuri rinkytų aukas ir pirktų dvarus, kurie pastaruoju metu, ypač Kauno gub. yra smarkiai parduodami ir jie tenka ne lietuviams, bet lenkams, rusams, žydams. Reikia toliau šelpti naujų kolonistų lietuvių apgyventas vietas, skolinti ant mažų procentų pinigus ir tt. Reikia, kad pasiturintieji žmonės grįžtų į Lietuvą ir skatikėlių parsivežę apgyventų parduodamas kolonijas; negalint vienam—dviesia—trisčia.

Štai "Draugija" No. 34, ragina įsisteigt mažžemiams ir bežemiams pagelbėti žemę nusipirkti "lietuvių banką". "Rygos Garso" No. 38 nurodoma, kad užtenka tik "kuopos", kad suvienijus jau veikiančias "kuopeles" ir naujų narių pritraukus. Tą dalyką galėtų įvykdinti kuolengviausiai mūsų dvasiškija ir "didžioji" inteligentija, stodama į narius ir bent po šimtą rublių įnešdama į fondą, iš kurio nuošimčių pagelbą suteiktų. Tokiu būdu, esant inteligentų-lietuvių į 1200 visame pasaulyje išsiskleidusių, fondas sudarytų iš 300,000, na, o dar visokias aukas pridūrus, būtų palūkanų suviršum 20,000 rublių kasmet žemei pirkti. Yra tokių "kuopų", sako, galybė pas vokiečius. Jie beveik jau baigia tokiu būdu Siberiją kolonizoti, nebe dešimtimis sodžių sudarydami, bet šimtais.

Ir teip jieškant būdų surinkimui tam tikslui pinigų, nesunku būtų jie rasti, jei tik pas mus būtų noras, meilė Tėvynės, savo žmogaus, etc.

Taigi amerikiečiai lietuviai, atsiliepkite ir prisidėkite prie to labdaringo darbo, o kurie turite gerą saują pinigų, važiuokite ir apgyvenkite savo kraštą. Apie tai jau rašė p. Laukis "Lietuvos" 53 No. aš čion tik norėjau apibrėžti kenksmingumą, jei lenkai apgyvens Lietuvą.

Melsčiau p. Laukio, kad savo "žodį" nemestų šalim, bet kuotankiaus šiuose dalykuose paaiškintų.

Vinciūnas.

Kudirkos raštų laidos atbalsiai Francuzų laikraštijoj.

V. Kudirkos raštai, dar nespėję apleist spaustuve, sukėlė jau didelį užsiinteresavimą ne vien lietuvių tarpe, žinia apie tą monumentališką laidą pasiekė ir svetimtaučių laikraščius.

Šia ką rašo L. A. Gaffre, žinomas rašytojas ir artistas viename didžiausių Paryžiaus dienraščių "Le Soleil" No. 4. 1910 m. išengiamjame straipsniuje "Reviviscence" — Atgimimas: "Tautos nemiršta.... Šita tiesa ypatingai man sušvito vakar, kuomet viena tēpliorė M-me Cheliga, mistiškas genijus, kurios pilnos intucijos, parodė man paveikslus, rengiamus kapitališkam veikalui vieno Lietuvių poeto-Kudirkos. Kas pažįsta šiandien Lietuvą? Daug laiko praslinko, kaip Lietuva numirė kaip atskira tauta.

Ji išbraukta tapo iš tautų skaičiaus, kuomet 1386 m. jos didysis kunigaikštis Jegėla pastojo Lenkų karaliū, apsivesdamas su Lenkų karalaite Jadvyga. Nuo to laiko Lietuviai susiliejo į vieną harmonišką kūną su Lenkais, su jais ir po jų tiesomis (?) kovojo Lietuviai su Rusais ir Totoriais; su jais jie buvo draskomi, plėšomi; jie kovojo 1830 m. dėl tautos iš numirusių prikėlimo....

Kaip Lenkai, teip ir Lietuviai, kaip užkariautieji, pateko į despotiškuosius carų nagus; jų tikyba, papročiai ir kalba tapo persekiojami. Lietuviai daugiau kaip nuo penkių šimtų metų susimaišę su Lenkais, rodėsi buvo pametę savo neprigulmybę, savo būdą ir ypačiai savo kalbą. Vargu kam būtų atėję į galvą jieškoti tame mišiniuje ko kito, kaip tik Lietuvių dvasios liekanos, menko rasos sluogsnio ant visados nustojusio galybės, apreikšt savo gyvybę. Ir čia nesuardoma rasos gyvybė apsireiškia kuoiškiausiai: tautos literaturoje.

Lietuvių tauta atmena, geriau sakant, pergyvenusi diplomatų skaldymą, fiziologų maišymą, dinastijų tąsymą ir prispaudimus, — apsireiškia lygiai vienoda ir veikli, kaip ir anuose tolimuose laikuose, kuomet jų puslaukiniai bočiai medžiojo taurus (zubrus) Baltavėžės giriose arba atremdavo nuo Nemuno ir Dubysos krantų Totorių užpuolimus.

Lietuviai išeiviai, nuolatiniais persekiojimais išvyti iš gimtinio krašto, susitelkę švečmyloj Amerikoje. Prigimtoji kalboje, kurios ne įstengė išplėsti iš jų lūpų nė įstatymai, nė prievarta, jie garbina bočių tikyba. Ir čia jie susivienijo (į T.M.D.), idant padaryt iš jų tautiškosios poezijos paminklą, kurį *Daila* padarys dar iškalbingesniu, atžymėdama garbės žymia"....

Tegu šiame straipsniuje yra kelios faktiškos klaidos (kas turi būt atleista svetimtaučiu, nepažįstančiam smulkmenų mūsų istorijos), bet jis pilnas karšto entuzijazmo, kurį temoka išreikšti vieni Francūzai, jis pilnas užjautimo mūsų atgemančiai tautai.

Statistika lietuvių Stamforde, Conn.

Iš lietuvių, gyvenančių Stamforde, randasi 24 šeimos. Vaikų iki 16 metų amžiaus: bernaičių 19, mergaičių 32. Iš suaugusių vienučių: vyrų 26, merginų 7. Viso suaugusių vyriškių 50, moteriškių 31. Vaikų (abiejų lyčių) 51. Viso suaugusių (abiejų lyčių) 81 ypata, tad viso lietuvių, imant ir vaikus, yra 132 ypatos. Šeimynose, keturi lietuviai yra vedę moteris lenkes, vienas izraelitę. Tarpe vienučių yra vienas (gyvanašlis), kurį moteris apleido.

Iš 50 vyriškių, mokančių rašyt ir skaityt, randasi 28 ypatos. Mokančių skaityt tik, 13 ypatų, visai nemokančių nė rašyt nė skaityt, 9 ypatos. Iš 31 ypatos, moteriškosios lyties, rašyt ir skaityt moka 9 ypatos. Skaityt tik knygas, moka 22 ypatos.

Priklausančių į draugijas, vyrų, arba organizuotų, yra 42 ypatos, ne organizuotų, 9 ypatos. Neorganizuotų moterių, 30 ypatų.

Iš 50 vyriškių, užsiėmimo yra 25 amatninkai ir 25 paprasti darbininkai. Iš amatninkų yra: 4 dailidės, du kalviai, 3 liejikai (molderiai), 1 knygų aptaisytojas, 1 daržininkas (ogrodninkas). Kiti likę, yvairių amatų prasimokinę. Amatninkai priklausanti unijai, uždirba 3—4,00 per 8 valandas dienos darbo. Tie kurie nepriklauso unijai, uždirba 2—3,00 per 10 valandų dienos darbo. Paprasti darbininkai uždirba 1,50—2,00. Moteris darbininkės, prie namų ruošos uždirba 14—20,00 per mėnesį; dirbtuvėse, po 25,00.

Iš turinčių nejudinamas nuosavybes, yra p. Naikelis kurio nuosavybė apskaitoma 4,000,00, skolos nežinomos. Iš pramonių yra 3: viena mėsos parduotuve ir 2 gertuvės. Vertė visų trijų pramonių apskaitoma 10,000,00.

Draugijų yra dvi: SLA. 168 kuopa, įsteigta 1907 m. Narių turi 17. Draugija šv. Jono, turi narių 20, turto 600,00. Draugija įsteigta 1902 m. Įsteigėjais šios draugijos yra: J. Grusis, A. Andriuševičia, M. Palikonis, D. Majauskas ir P. Jakubauckas.

Statistikos rinkimas tarpe lietuvių, tai yra sunkiausias darbas, kadangi lietuviai su tokiais dalykais nėra apsipratę. Jie daugiausiai nenori pasakyti teisybę, bijosi kasžinko, todėl reikia praleisti daug laiko kol vieną ar kitą prikalbini, idant atsakytų ant klausimo, suteikiant tikras žinias: Surinkimui lietuvių statistikos turėtų būt tam tikri, apmokami darbininkai, kurie tik tam laiką pašvęsdami, galėtų kiekvieną prikalbinti prie suteikimo pilnų žinių. Šiaip yra labai sunku ir prie tokių aplinkybių, surinkti pilną Amerikos lietuvių statistiką, nėra galima, o jeigu ir galima, tai reikalinga daug laiko kurį be užmokesčio pašvęst tam dalykui, niekas neapsiims. P. D. P.

Prie Naujo Kapo.

Keleivi, praeidams sustok va čionai:
Aplinkui krūmyčiai ir žolės, tiktai
Ne žalios, bet pilkos, kaip žemė pilka—

Čia yra duobė neseniai iškasta.

Pažvelgki, branguti, keno tie namai?
Gal tavo viengenčio? gal jį pažinai?
Gal brolio? gal draugo? gal teko matyt?
Ir tu gal jį, einant, bandai sulaikyt?....

Tik luktelk minutę — jis čia tuoj' pribus,
Keleivis, kaip tu ir toks pat jau žmogus,—
Antai jau matytis — štai karstas lentų
Padėtas tarp drangų ant plako šiaudų,

Kuriuos štai va vilgo gailingas lytus,
Kurs glosto žirgelį ir lyd' į kapus;
Va žirgas nuliūdės, nuliūdę šiaudai—
Tai jo vieninteliai ant žemės draugai....

Dabar tik žiūrėki jau viškas matyt:
"Laimingas"! kas gal'-gi tik tą sulaikyt:
Išėmus žirgelį, ratus su šiaudais,
Jį lydi meilužė pravirkus su jais

Ir vienas jo draugas nuliūdęs labai
Štai neša vainiką supintą vėlai,
Kad jamjam uždėti ant kapo galvos:
"Tepuošia nors rūtos brangios Lietuvos"....

Keleivi, ko liūdi? kam veidą mainai?
Gal gaila tau jo? tu jį pažinai?
Kam ašaras lieji, kaip skliautas dangaus?
Juk jis yr' laimingas, — tos laimės nejaus.

Nė vienas pasaulij' laimingas žmogus,—
Štai karstą atidarė—žiūrėk koks tykus:
Tarytum sau miega, sapnuoja mintij',
Neliūsta, kaip verkia meilužė širdij',

Ir jausti nenor', kaip šilkų jos plaukai
Nusviro ant veido be balso visai
Tyliai paskutinį sudiev' jam sakyt:
"Laimingas"! kas gal'-gi teip nemanyt?....

Keleivi, širdis kam balsiai teip niūniuoj?....
Graudu, kaip meilužė ant karsto ripuoj'?....
Bet jis, tartum, šypsos, kaip krinta lašai,
Kaip šluosto šilkiniai meilužės plaukai,

Ir rodos jis mato pasiekęs mierius,
Ką troško gyvent—numest retežius
Gyvenimo, vargo, jaunystės sapnų
Ir tų sunkumą jaunųjų dienų....

Keleivi, pratarki dėlko-gi verki?
Kam ašara rieda per veidą graudi?
Graudu gal, kad jį palydėjo tik du:
Meilužė ir draugas ir žirgas kartu?

Nurimki, meiluti, pažvelgki aplink
Kur medžiai, žolelės... žiūrėki tenlink,
Iškur va tie plaukia būriai debesų
Matysi kiek daug augmenų verkiančių—

Jį lydi dangus ir juodi debesiai,
Jį lydi štai medžiai linguojant meiliai,
Jį lydi jų lapai, kad krinta žemai,
Jį lydi žolelės nuskintos vėlai,

Jį lydi, klausyki, visa štai gamta
Ir liūdi, kaip liūdi meilužė miela....

Ir kas-gi netrokštų tokių palydų?... .

Vainiką va puošia lašai deimentų,

Lenta viršutinė išklota perlais,

Perlai ant briaunų va žib' maloniais

Lašų spinduliais, o jisai be skausmų

Apleidęs tą žemę sau gul' tarp verksmų.

(Toliaus bus).

Iš Lietuvos.

Vilnius.

Lietuvių Dailės Draugijos visuotinas narių susirinkimas įvyko Gruodžio 30 d. Išklausius valdybos pranešimo apie Draugijos stovį 1909 m. ir p. A. Žmuidzinavičiaus—apie jo kelionę Amerikon su Draugijos reikalais ir apie tos kelionės pasekmes—susirinkimas nutarė: Įrengimu IV Dailės Parodos ir klausimu—apie įsteigimą tam tikro dailės reikalams pašvęsto laikraščio — pavest rūpintis valdybai; o apie permainymą Draugijos įstatų — pripažinta, kad įstatatai permaintyt reikia ir išrinkta tam tikra komisija, kuři ateišančiam Draugijos narių visuotinam susirinkimui ir turės pristatyt permainymo įstatų projektą. Valdybon-gi 1910 metams išrinkta tie patįs žmonės: A. Žmuidzinavičius, M. Putvinskaitė, Z. Gimbutaitė, P. Rimša ir Čiurlianis. Ant galo buvo žadėtoji trijų dailininkų darbų lioterija. Laimėjo: amerikietis Marcinkevičius (iš Chicago, 20) Kalpoko—“Gamtos reginys”, d-ras A. Domaševičius (iš Vilniaus) P. Rimšos—“Mėnesiena” ir prof. Volteris (iš Peterburgo). Žmuidzinavičiaus—“Kelelis”.

(Iš “Lietuvos Žinių”).

Bartninkai.

(Vilkav. pav.). Nors mūsų kunigai—klebonas Vaitiekaitis ir vikaras Vievesis—ir per pamokslus ir bekalėdodami visaip atkalbinėja žmones nuo pirmaeiviškų laikraščių skaitymo ir visiems bruka savuosius (net nemokantiems skaityti), bet per Naujus Metus ir ant rytojaus (Sausio 2 d. n. st.) iš sakyklos apskelbė pirmaeiviškųjų raštų skaitytojams ir platintojams net boikotą: liepė nekalbėt su jais, šalintis, nieko nuo jų nepirkti ir t.t., ir ant galo su “įkvėpimu” pasakė: “Lai būna prakeikti visi bedieviškų (suprask pirmaeiviškų) raštų skaitytojai ir platintojai”!

Ar tai po įtekme minėtų pamokslų, ar ko kito, tuoj po pamaldų (Saus. 2 d.) gauja vaikinų prikibo prie “Liet. Ūkininko” ir “Vilniaus Kalendoriaus” pardavinėtojų ir grasindami peiliais ir akmenimis rėkė: “Męs jus visus išmušime, tai nepardavinėsite daugiau bedieviškų raštų ir knygų! Ana, šiandien ir klebonas pasakė, kad nei grieko nėra užmušus tokį bedievį...” Minėti vaikinai (kur pardavinėjo “L. Ū” ir “Viln. Kalend.”) vos spėjo pasprukt ir pasislėpti.

Visgi reikėtų kunigams bent kiek susiprast ir pagalvoti, prie ko gali privest tokie pamokslai tamsią minią, kuri kartais ir visaip supranta, pasakytus žod-

žius.

Sąjungietis.

(“Iš Lietuvos Ūkininko”).

Beržininkas.

(Seinų apsk.). Beržininko monopolio pardavinėtojas apie Kalėdas gavo iš Sūvalkų lenkišką laišką su reikalavimu nunešt Klenausko miškan paskirton vieton 300 rublių. Laiškas parašytas spaudintomis-paišytomis raidėmis; laiško gale padėta parašas P.P. S. ir nupiešta žmogaus kaušas. Mat norėta nuduoti, kad laiškas lenkų socialistų partijos rašytas.

Dėlei to laiško Sausio 4 d. buvo atsibelde iš Sūvalkų į Beržininko apylinkę žandarų pulkininkas su dviem žandais ir 5 žemsargiais kratų daryti. Krėtė pas kai-kuriuos lietuvius, jieškojo paišinėlių. Regis, nieko nepešta.

Vietinis.

Prienai.

(Sūv. gub.). Antrą Kalėdų dieną, vyrai, gavę “Šaltinio” kvieslio visą pluoštą, dalinosi tarpe savęs. Pasitaikė pro šalį eit ponui bulmistru. Pamatęs kvieslius išsigando: kviesliai jam pasirodė atsišaukimais, nes lietuviškai nabagas nemoka. Smarkiai tad užpuolė ant tų vyrų ir ėmė grasint net šaltaja. Bet viskas pasibaigė tuo, kad paėmęs vieną kvieslį nuėjo savais keliais.

P. Š.

Linkava.

(Panev. apsk.). Sodžiuje Ducos, kuliamoji mašina mirtin sužeidė vieną žmogų. Mat, mūsų parapijoje yra mada dirbt stiprų naminį alų, be kurio negali apsieit nė pakasynos su krikštynomis, nekalbant jau apie vestuves. Neapsieinama ir per kūlimą, nes tada negautum talkininkų. Dažniausiai inkaušę smagiai eina prie darbo, kur per savo drąsą įlenda į mašiną.

Apskritai sakant, čia žmonės labai yra įpratę gerti, o skaitymų nekenčia. Miestelije 18 aludžių, traktierius ir monopolis.

Romėnas.

(Iš “Šaltinio”).

Laiškas iš Lietuvos.

Tamistai J. Skritulskui,
SLA. Iždininkui.

Virbalis, Sausio 8 d. 1910. Gerbiamas Tamistai Siunčiu Tamistai širdingą ačiu už atsiuntimą dviejų rublių kuriuos man suaukavo SLA. nariai. Teipgi meldžiu Tamistos, nusiųskite “Tėvynėn” vardan manę širdingą ačiu visiems SLA. nariams, kurie nepamiršo manęs varge esančio, nors toli nuo jų gyvenu, Lietuvoje.

Pas mus žiema labai lengva, nešalta, beveik kasdien lyja, tai iš purvyno ką tik galima išbristi, šalčių iki šiol visai nebuvo.

1 dieną Sausio, netoli nuo Kybartų, ryto metą, atrasta ant geležkelio, trūkio suvažinėtą seną žmogų, kuriuomi pasirodė Lekeckas 88 metų amžiaus. Tą pačią dieną ir toje pat vietoje, 8 val. vakaro, trūkis suvažinėjo porą arklių ir karietą kurioje važiavo p. Gra-

meckis; vežėjas sužeistas, o ponas ir ponia visai neuzgauti. Mat jiems važiuojant skersai geležkelį, tamsoje visai nepatėmyta atbėgančio trūkio, o buomas buvo atidarytas, tad ir važiaavo nedaug ką dairydami.

Dar kartą tardamas ačiu SLA. išdininkui, teipgi ir nariams, už pašelpą, liekuosi su guodone.

V. Junevičia.

Lietuviai Amerikoje.

Springfield, Ill.

16 d. Sausio š. m. atsibuvo bertaininis susirinkimas SLA. 79 kuopos, Fartunes Hall salėje po No.226 prie S. 5-th gatvės. Susirinkime tapo išrinktas išdininku Antanas Klembauskas. Po susirinkimui susiglemžęs į savo delmoną narių sumokėtą bertaininę ir kuopos kelis dolerius, viso 113 dolerių ir 21 centą, į antrą dieną t. y. 18 Sausio, išbėgo su pinigais į platumų pasaulį, nieko nesiklausdamas; susirinkime dar buvo suaukauta 1,16 paliegusiam SLA. nariam (Iš Chicago Heigts, Ill.) tai ir tuos išnešė, nuskriausdamas paliegusį draugą ir kartu 79 kuopos narius.

A. Klembauskas buvo nariu ir oratorium 29 kp. LSSA., kaip-tai sakant, karštas socialistas, nekartą plačiai išsiziojās šaukė apie meilę, lygybę ir brolybę. O ką dabar padarė, tas svieto lygintojas! Pagriebęs sudėtus vargšų darbininkų kruvinus skatikus ir pasišluostęs padus, išsinešdinol!

A. Klembauskas buvo nevedęs, amžiaus kokių 25 metų. Ūgio, 5 pėdų ir 5 colių augščio, laibas, juodbruvus, veido lieso, ūsai skutami. Kalbėdamas biskį žemaičiuoja, angliškai visai mažai sukalba. Turi čia Amerikoj brolių Franą Klembauską, gyvenantį Springfielde, Ill. Jeigu kur įeiskverbtų į SLA. kokią kuopą, apsisaugokite nuo tokio vagiliaus. Bet čia yra gera paveizda ir kitoms kuopoms, kad tokių paukščiukų nerinktų išdininku, o ypač tokių, kurie turi vos švarką ant pečių ir kepurę ant galvos, nes tokis pamatęs šimtą dolerių tai ir sutirpsta kaip sniegas prieš saulutę. Rods, čia reikia paminėti, kad A. Klembauskas be jokios kaucijos buvo išrinktas 79 kp. išdininku, o tas yra kalte kuopos narių, kad užsitiki visokiems šaldroms.

23 Sausio buvo vėl sušauktas antras, ypatingas susirinkimas SLA. 79 kp. Pirmininkas atidaręs susirinkimą ir paaiškino dėlko šauktas šis susirinkimas. Iškart gana rimtai ėjo susirinkimas; tapo išrinktas kitas išdininku, P. Bukevičius, bet ir šitas išrinktas be kaucijos, tik šitas turi savo locną butą, tai visgi atsakantesnis už A. Klembauską, o vėliaus susirinkime iškilo didelis lermas; daugelis ėmė šaukt ant V. Černausko, kiti net vagim vadino Černauską (mat ex-išdininkas buvo Černausko geras sėbras, tai dabar daugelis narių atkreipė savo milaširdystės akį ant V. Černausko), nuvarydami savo pagiežą už savo kruvinus skatikus. O Černauskas, ranką laikydamas kelnų kišeniuje (nežinia kam jis tą ranką kišeniuje laikė), reikalavo prirodymų jo vagystos ir aiškino,

kad nevisi yra neteisingais, tik tas neteisingas, kurs pinigus išnešė. Ištiesų, nekurie nariai negerai pasielgė vagindami V. Černauską, tas perdaug biskį. Vienas vaikas, E. Gudauskas, štai ką pasakė Černauskui: "Kad ištiesų jūs visi neteisingi, o podraug, ir tamista. Koks jūs pasielgimas buvo kada buvo rinkimai SLA. centro valdybos? Aš tikrai žinau, kad ant pirmininko F. J. Bagočius gavo balsų 79 kp. tik 45, o "Tėvynėje" buvo pagarsinta, kad Bagočius 79 kp. gavo balsų 81. Iškur užaugo tie 36 balsai viršaus? Keno tas darbas, ar netavo, Vincuk?" Černauskas teisinosi, bet be faktų. Ištikro, jeigu teisingas šis prirodymas, tai nedailus pasielgimas būtų SLA. 79 kp. viršininkų. Vienok, Černausko įtekmė sumažėjo ir dar mažinasi, tarpe springfieldiečių, lyg Rusijos mikės II, tarpe jo pavaldinių; juk ir mokslas sako: "kas savo dienas pergyveno, tas turi prasišalinti". Tas pats ir čia.

Daugelis narių šiame susirinkime nemokėjo bertaininės ir turės tapt suspenduotais, o tai vis už gero vyro; kiti visai atsisakė nuo SLA., Černauskas su keliais savo jenerolais irgi nemokėjo ir žada atsitraukt iš 79 kuopos ir susitvert kitą SLA. kuopą. Lai nešdinasi, gyvuos ir be jų SLA. 79 kuopa.

79 kp. Sunaris.

Brooklyn, N. Y.

Sausio 8 d. atsibuvo lietuvių jubilėjinis apvaikščiojimas, pašvėstas atminimui 20 metų sukaktuvių nuo pirmojo lietuviško spektaklio, lošto Amerikoje. Buvo perstatyta "Be sumnenės" ir "Mūsų gerasis". Tarpuose buvo skaityta p. Širvydo "Teatro istorija". Perstatymas kaip pirmas, teip ir antras, nusisekė neblogiausiai, publikos atsilankė skaitlingai, bet rengėjai t. y. Apšvietos d-tė, išlaidas su įeigomis, vos su mezgė galus.

Sausio 15 atsibuvo nuo seniai su ilgėjimu lauktas p. Miko Petrausko koncertas. Viskas nusisekė kuopuikiausiai ir brooklyniečiai gavo progą išgirst dainuojant gerbiamą ir vienatinį dainių Petrauską. Teip gi dalyvavo du chorai: maišytų balsų ir "Mildos" choras [vienų vyrų]. "Mildos" choras suteikė gyvų gėlių bukietą su auksinių raidžių išsagytu įrašu: "Mildos" choras — M. Petrauskui, 15 Sausio, 1910". Ant kito kaspino: "Tu sužadinau mūsų sielą, todėl gyvuok ir dirbk!"

Nors publikos atsilankė į 500 ypatų, vienok sveitainė atrodė pustuštė, o buvo manoma, kad bus pilnutė. Todėl pasidėkavojant "Lietuvių Ūkėšų" klubui, kuris tą vakarą parengė balių ir uždėjo dolerį baudos nariams, neatsilankiusiems, teip-gi d-tė Šv. Petro ir Povylo, surengė tą vakarą vėliavos pašventimą ir neatsilankiusius narius pastatė po 50c. baudos.

Galite matyt, kitų miestų lietuviai, kaip tuli iš mūsų pasitinka ne vien mūsų numylėtą, bet ir svetimtaučių, tą dainių-kompozitorių ir daugiaus gal ir nebus tokio vakaro ir dailos srytije mums dvasiško peno, todėl mes ne apsirinkame sakydami, kad mūsų niekas nežino, todėl, kad brangytinos vertės daiktą pasmerkiame.

Sausio 22 atsibuvo perstatymas, rūpestingumu Simano Daukanto Dramatiškos draugystės, istoriškos tragedijos "Živilė". Perstatymas paprastai kaipo ne speciališkų artistų ar mėgėjų, nusidavė neblogiausiai, tik nenoroms turiu tart, kad vienas iš kareivių išėjo "chew gum" kramtydamas, it ātrajā, o tų laikų lietuviški kareiviai, juk nežinojo, kad gali tabaką kramtyti. Iš daugumos aktorių, buvo geresnių ir silpnesnių, bet kostiumai ir scenerijos, aiškių žaibai su griaustiniais, dabino viską ir silpnesniems aktoriams tas viskas prigėbėjo. Pasiliko tas vakaras, lietuvių, atsilankiusių omenije. Kaip girdēt, ta pati draugija mano pastatyt "Villius Tell", nes McAddin Memorial Hall salėje galima didžiausį lietuvių kalboje, koki yra, veikalą perstatyti.

Po perstatymui "Mildos" choras sudainavo ar trejatą tautiškų dainelių, kurios nusisekė pusėtinai.

Neseniai kalėdodamas mūsų kn. V. Varnagiris, užėjęs pas p. Spurgą, atrado "Vien. Liet." skaitant. Tuojaus laikraštį sudraskė (kokią tiesą jis turėjo tai daryti? Rd.) bardamos, kam ją skaito, o S. moteris buvo neščia, tai persigando kunigėlio, ir būtent serga; kaip girdēt, tai patraukė kunigėlį atsakomybėn.

"Tautiškas Namas" kaskart pradeda labiaus ištautēt. Mat korporacijai neišlaikant, tapo atiduotas nuomon tulam Ražučiui; tas žmogelis versdamasis pramone, vengdamas pralošimo savo biznije, pakėlė prekę už svetainę, kuri pirmiaus buvo vienintėle tautiška, arba lietuviška svetaine. Bet dabar nenoroms, lietuviai, priversti persikelt su perstatymais į lenkų dievnamį, kurį vadina McAddin Memorial Hall, nes tautiškame name didesnio veikalo negalima perstatyt ir tas pats "bamba", scenerijos supuvę, sulūžę, sudulkėję ir nerasi, kad galētum vienokią sceną padirbt. Prisiėjus perstatyt ką nors, turi koki tris vyrai per dieną dirbt, su reikalingomis popieromis, tai dažais, o taip reikalingų prie scenos įrankių, tai nē jokių nēra, o kas link šviesų, tai nēra ką nē kalbėti.

Ir perdaug T. N. savininkas nori nuo žmonių. Paveizdan, kaip atsitiko neseniai su TMD. 3-čia kuopa. Viršminėta kuopa laikē "Taut. N." susirinkimus, jau bus metai laiko, toje pačioje vietoje ir tam laike 3-čią nedėdienį kiekvieno mėnesio, ir susirinkus Sausio 16 d., atrado užimtus visus kambarius; užklausta kodėl užėmė vietą TMD. kuopos, atsakē, kad apitę tą kuopą nieko nežinąs. Tik pasidėkavojant p. P. Draugeliui, kuris priėmē į savo salės kambarius, tą susirinkimą laikyta. Ir manoma, kad ateitėje atsibus pas p. Draugelį (73 Grand st.) susirinkimai ir tais pačiais laikais.

Paul Thunder.

Cleveland, Ohio.

Tokiame skaitliuje lietuvių, kurių skaitlius siekia suviršum 4000, kurių širdise jau pražydo susipratimas ir meilė, gavus gerą vadovą, jau šiādien lietuviai stovētų augštesniame laipsnije apšvietos. Bet ant nelaimės, čia atsiranda vienas smūklininkas neturįs širdį lietuviystės ir kitas fanatikas, karštas katalikas, kurie mūsų plenus, mūsų užmanymus, ardo.

Mūsų klebonas, kun. J. Halaburda, yra plačių pažvalgų, kiekvienam duoda liuosybę, nēra perdaug fanatišku observantu išmislytų ceremonijų ir apeigų bažnyčios. Užtai-gi jį smūklininkas ir karštas katalikas stengiasi, ištemptomis spėkomis, būtinai priverst prie fanatiškumo. Tie virš minėti vyrai, patįs neužlaikanti tikėjimą nē netikėjimą, verste verčia, idant mūsų kleboną padaryt fanatišku ir įrankiu vyskūpo, šmeižt žmones, laikyt juos tamsybėje ir apservuot nereikalingus dadėčkus prie katalikiško tikėjimo.

Mūsų klebono buvo mintis, pirmiausiai surišt visus lietuvius Clevelando, ryšiu meilės, išeit ant viešos scenos nors vieną kartą, o paskui veikt ką nors naudingesnio. Bet ant nelaimės, kur tik pasirodo lietuvių apstus susirinkimas ir tikimės ką nors naudingesnio girdēt, tai tuojaus tie maištadariai pakelia balsą, patįs rēkia ir kitus ragina prie rėkimo, idant užbėgt kelią progresui.

Turime daug paveikslų: Pereitą vasarą, dieną 4 Liepos, klebonas sutaisė bažnytinėje salėje pietus, idant ten susirinkusi visuomenė, pasikalbētų apie geresnę ateitį, tai tuojaus maištadariai atrado kaltę, kad bažnytinėj salėje tas daryt nepritinka ir tuojaus pranešē apie tai vyskūpui. Vėl dieną 1 Sausio (1910) tapo sutvarkintos visos draugijos, idant pasilinksminūtų ir pasikalbētų visuomeniškai, kad mintis užduot visiems ir parodyti, jog mums reikia būtinai tautiškos svetainės, jog mums reikia griebtis prie ko nors naudingesnio, tai mūsų vadas tą pačią dieną jau buvo apskūstas vyskūpui, už neužlaikymą šventos dienos, už gėralus ir šokius, nors patįs skundikai visą dieną vaikščiojo prisigėrę ir pamaldose nebuvo. Vėl dieną 9 to paties mėnesio, klebonas rengēsi kalbēt apščiame susirinkime, tai apie pagerinimą mokyklos, tai sutvarkymą lietuviškos bankos ir statymą tautiškos svetainės, o labiausiai apie apgynimą jaunimo nuo ištvirkimo, tai mūsų klebonas apie tuos viršminėtus reikalus nē pradēt negalėjo, nes turėjo darbo su tuom smūklininku ir tuom karštu kataliku, o paskui per visą sanvaitę turėjo vaikščiot prie vyskūpo, idant save išteisint iš melagingų skundų.

Tokios tai yra priežastis, kad mūsų lietuviystė Clevelande, nekyla augštin. Bet ką mēs turime daryti? Mēs turime imties sujungtomis spėkomis ir stot prieš tuodu nevidonu mūsų progreso. Mēs turime susirinkt vieną kartą ir užbaigt reikalus su tais dviem maištadariais. Mūsų nusileidimas jiem nieko negelbės, mūsų laukimas jų pagrįžimo ant gero kelio, ne atves. Mums reikia juos paniekinti, mums reikia būtinai juos apleisti, arba su jais nieko neturėti. Tada bus pakėlimas mūsų tautos, tada bus parengti jubilėjiniai apvaikščiojimai, bus statistikos rinkimai ir t.t. Gal jūs, gerbiami lietuviai, tikitės visko nuo jūsų klebono, bet klebonas negali vienas be jūsų pagalbos platint tarp jūsų progresą, negali už mus visus kariaut su tais nevidonais, ardytojais. Mēs turime pagelbēt, padēt užkariaut tuos du priešu, o jis iš savo pusės atkreips daugiau atydos į reikalus tautiškus. Dabar jau daug daugiau per du metus pakilo apšvie-

toj Clevelando lietuviai, negu pirmiaus kad buvo, priekitų vadovų.

Tai-gi Clevelando lietuviai, nesnauskime pakol turime gerą progą, visi išvien griebkimės už darbo, o pamatysime kaip lengvai męs savo priešus pergalsime.

Clevelando Lietuvis.

Chicago, Ill.

Tėvynės Mylėtojų Dr-stės 28 kuopa parengė vakarą, Subatoj, Sausio 22, McCormick Club svetainėje prie Blue Island ave., arti Leavitt gatvės. Žmonių labai mažai prisirinko, galima sakyti, kad beveik tik savieji; mat pirma priežastis, kad svaiginanti gėrimai toj svetainėj nesinaudoja. Vakaras buvo pamargintas su programėliu, eilučių ir monoliogų, tuom tai tą mažą būrelį svečių linksmai nubovino, nes dalyvaujanti tame programe mandagiai atliko savo užduotis, nors p. Brusokas deklemuojant truputį suklydo, bet gabiai suspėjo pasikelt.... Buvo skrajojanti krasa ir trys mergelės gavę daugiausiai atvirų laiškelių, buvo apdovanotos, gavo knygelę su naudingais pasiskaitymais. Abelnai sakant, buvo labai gražus ir linksmas vakaras.

Ant rytojaus, Nedėlioj, Sausio 23, naujai susitvėrusios dr-stės "Lietuvių J.M.D.Dainininkų", Klecel svetainėj, prie 19 ir Leavitt gatvių, buvo vakaras su dainomis, deklemacija, dialiogu ir monoliogu; ant užbaigos teatras "Žilė galvon Velnias vuodegon". Vakarą prasidėjo 4:30 val. po pietų. Ant atspaudintų programų nebuvo pažymėta veikiančių ypatų, tas parodo, kad mūsų tautiečiai, šalinasi, slepiasi ir gėdijasi savo brangaus lietuviško vardelio. Dainuojant dainą "Męs sveikiname", susipjovė balsai ir derigentui choro prisiėjo sustabdyt dainavimą ir antru kartu atnaujinti. Deklemuot eiles "Lietuva, kur tavo garbinga senovė", jaunas vaikinai išėjo ant scenos krimsdamas atrają, kaip galvijo giminaitis. "Didturčio Aimanavimą" atliko koks vyriškis, tai jau tikrai aimanavo, kaip apuokas prieš sunkius metus, nors alasavojo, bet žodžius ne aiškiai tarė ir publika nieko nesuprato. Dialiogą solistai pusėtinai dainavo, tik vaikinai nereikalingai galvą vis lingavo ir retkarčiais ranka mosavo; jiems pritarė ant smuikos ir Corneto. Smuikorius labai gerai laistė, bet Cornistas, tai, nuo pavietrės, bado, ugnies ir vainos ir nuo tokios muzikos durnos, išgelbėk mus Viešpatie! Prisinešęs pipciky, sukinėjo juos prie Corneto ir po sceną rioglinėjo. Kitas dainas, vyrų ir maišytas choras sudainavo gerai, geriaus visų atsižymėjo basai.

Teatrą "Žilė galvon, Velnias vuodegon", atlošė nieko sau. Abelnai sakant, nors veikiančiai ir gerai mokėjo žodžius savo rolių, vienok jausmų ir energijos mažai tebuvo. Publikos iš pradžios nors ne kiek tebuvo, bet ir ta pati blogai užsilaikė, o ypatingai, kad laike pildymosi programo, po salę lekiojo skrajojanti krasa su "gelsviu"; vieną kart krasininkas, kad virto su buteliais ir stiklais, tai visa publika, apleidus sceną, atkreipė akis šaukdama ir švilpdama, į tą šalį, kur.... žuvo auka.

Vienas prisirijęs raugalo, ar kaip ten, per visą

laiką vis bumbėjo ir niurnėjo, kaip katinas ant priežados, o kartą atvėręs savo burną, kaip žydas daržinę, metė bjaurų žodį artistui, veikiančiam ant scenos, varydamas jį už baro; toks "svečias" tuojaus reikėjo prašalinti iš salės, bet matomai, rengėjams to vakaro mažai terūpėjo tvarka. Laikas ir labai laikas, mums, lietuviams, prašalint ir išnaikint tokius blogus pasielgimus.

Po užbaigimui programo, linksmai visi pasišoko prie puikiai griežiančios "Birutės" orkestros.

Gvazdikėlis.

Kenosha, Wis.

16 Sausio atsibuvo metinis susirinkimas SLA.212 kuopos, šv. Petro parapijos salėje. Žmonių atsilankė neperdaug. Pirmiausiai buvo įstojimas naujų narių; įstojė viena mergina ir 6 vyrai. Paskui rinkta mokesčius nuo senų narių, pagaliaus rinkimas naujos valdybos 212 kuopai. Senasis pirmininkas atsisakė, bet susirinkimas nenorėjo paleisti, plojo delnais, kad pasilikty ir ant toliaus, vistiek tas atsisakė. Sekretorius Kaz. Brazevičius irgi atsisakė, bet susirinkimas nedavė nė žodį ištarti, plojo delnais ir šaukė, kad likty tas pats, ir turėjo pasilikti. Pirmininku liko išrinktas Kaz. Kliuga, išdininku tas pats, Vladas Bitautas, izdo globėjais, tie patys: Jurgis Balčaitis ir Boleslovas Navickis, naujai išrinkti: pirmininko padėjeju Martinas Balčaitis, finansų sekr. Juozas Balčaitis, marsalka Juozas Macnorius. SLA. 512 kuopa dabar turi 52 narius, tarpe ty 4 merginos ir 2 moteris. Lai gyvuoja kenoshiečiai.

Tame pat susirinkime buvo rinkta aukos sušelpimui pavargusių narių, surinkta \$2,40. Motiejui Stankevičiui, nariui SLA. 206 kp. Ledford, Ill. ir F. Lukošui, nariui SLA. 131 kp. Chicago Heights, Ill., pasiūsta išdininkui J. Skritulskui, paskiriant Stankevičiui 1,20 ir Lukošui 1,20.

K. B.

Detroit, Mich.

Oras gana šaltas, sniego daugybė. Iš darbaviečių čia randasi foundros, "karšapė" ir keliatas automobilių "šapų". Darbininkų algos 150-250. Žiemai prasidėjus, paprastų darbininkų dauguma atleidžiama, todėl bedarbių yra gana daug ir iš kitur atkeliavusiems darbo jieškoti, darbo gavimas yra negalimu.

Miestas gana švarus, gyventojų turi 500,000 yvairių tautų, tarpe kurių yra ir lietuvių apie 700, bet tikras skaitlius nežinomas, nes statistiką niekas nerenka. Lietuviai gyvena, taip sakant, išsimėtę po visas dalis miesto. Yra čia Romos katalikų lietuviška bažnyčia šv. Jurgio, prie kurios klebonauja kn. K. Valaitis. Yra dvi bažnytinės draugijos: šv. Jurgio, turi narių apie 100, turto 1000 dolerių. Antra, šv. Antano draugija, narių turi 45, turto 125 dolerius. SLA. kuopos dvi; 8 ir 21. TMD. 68 ir 106 kuopos. LSS. kuopa (numerio nežinau). Teatrališkos kuopelės nėra jokios.

Lietuvių dauguma yra ištautėją, nes vieni už moteris yra vedę lenkes, kiti angles; iš tokių, supranta ma, lietuviystė yra išgaravusi.

Lietuviai savo vaikučius leidžia į publiškias mokyklas. Daug yra tokių tėvų, kurie su savo vaikučiais, lietuviškai jau nesusikalba. Švarumas retai kuriuose namuose yra užlaikomas. Laikraščių čia ateina: "Tėvynė", "Lietuva", "Draugas", "Kova", "Amerikos Žinios", "Keleivis", o daugiausiai "Saulės". Kiek ekzemplierių kurio laikraščio čia ateina, sunku sužinoti; gal ateina dar ir kitų laikraščių, bet man neteko matyti.

Iš lietuvių pramonių, čia yra 5 gertuvės ir viena knygų parduotuvėlė.

Gurnaupis.

Benld, III.

Mūsų miestelio lietuviai darbuojasi kaip galėdami, nes jau čia yra 5 draugijos, beje: šv. Juozapo, Lietuvių Ūkėšų Kliūbas, SLA. kp., LSS. kp., ir dar nauja susitvėrė iš 21 nario TMD. 76 kuopa. Teipgi beveik ateina visoki laikraščiai, beje: "Tėvynė", "Lietuva", "Keleivis", "Vien. Liet.", "Kova" ir tt.

Lietuvių Neprigulmingas Kliūbas, Gruodžio mėnesio susirinkime svarstė kaslink Cherrės našlaičių. Kliūbas paskyrė 12,00 ir tapo isrinkti du kolekoriai pereit per lietuvių namus. Kolekoriai perėjo 2 dieną Sausio ir tapo surinkta 10,50. Viso 22,50, gera auka tik, kad visi miestukai sektų mūsų paveikslą. Pinigus išsiųsime Cherres našlaičiams. Aukavo (vardai pagarsinti 5 No. Rd.). J. J. Guzavičia.

Iš Amerikos.

Norima pakelt mokesčius.

Washington, D. C. Kadangi Suvienytų Valstijų pačtas, metas į metus turi nepritekliaus po kelis dešėtus milijonų dolerių, tai vyriausis pačto perdėtinis nori pakelt mokesčius už siuntinėjimą laikraščių "antra klesa". Tą smūgį turėtų atjaust laikraščių leidėjai. Bet, kad padidinime mokesčių, sanvaitinių laikraščių leidėjai turėtų daug didesnę našta pakelt negu leidėjai mėnesinių laikraščių, tai manoma, mėnesinių laikraščių leidėjams, persiuntimo mokesčius padvigubinti. Tokiu perdėtinio pasikėsiniu nepasiganėdino angliškų, mėnesinių laikraščių leidėjų susivienijimas (Association of Magazines Publishers) ir per paskirtą komitetą, užprotestavo prieš pačto perdėtinį. Komitetas savo rezoliucijoje, pataria perdėtinui geriaus prižiūrėt pačto įstaigas ir atydziaus vest apskaitą, o tada ir nuostolių nebus; komitetas savo rezoliucijoje patėmija, kad pačto perdėtinis, pereitųjų metų apskaitoje padaręs klaidą, taigi nedaskaitęs įeigas ant 60 milijonų dolerių, todėl ir nepriteklus yra, o kad tokios klaidos driekiasi per metų eilias, tad ir nestebėtina, kad pačto įeigos išeigas nepridengia, ir nepriteklus veisia. Ant šios rezoliucijos, pačto perdėtinis dar nieko ne atsakė; galbūt, kad mokesčiai už laikraščių siuntinėjimą antra klesa, nebus padidinti.

Pasmerkė "juodadelnį".

New York, N. Y. Organizatorius itališkųjų žu-

dikų draugijos "juodojo delno", R. Pizano, teismo tapo pasmerktas 25 metams prie sunkių darbų kalėjimui "Sing-sing". Pizano yra papildęs daug užpuolimų ir plėšimų, galiaus policijai pasisekė jį nutverti, kuomet praeitą vasarą jis užpuolęs savo tautietį P. Albono, reikalavo 100 dolerių, idant tas išpirktų savo gyvybę, tai yra nesutinkant duot 100 dolerių žadėjo jį nužudyti. Teisėjas Fawcett, po ištar mės apskelbimui, išsireiškė, jog Pizanui paskirta bauda peršvelni; sako už tokius niekšo darbus, jis teisingai yra užsipelnęs kalėjimą visam savo amžiui, idant daugiau nesinaudotų laisve.

Mėsos boikotavimo atbalsiai.

Veik visoje Amerikoje, žmonėms atkreipus atydą į brangumą mėsos ir, susitarus apskelbt viešą baikotą trūstui, tas nepasiliko be šiokių-tokių pasekmių. Mėsos kaina jau nupuolė kuone ant 4 centų už svarą. Pirmose Vasario mėnesio dienose, mėsos kaina apskelbta sekančiais: Mėsa, teip vadinama "Porterhouse", buvo 24c. už svarą, nupuolė ant 20c. "Sirbon steak", buvo 22c., nupuolė ant 18c. "Prime ribs beef" nuo 22c. ant 16c. "Pork loins" nuo 18c. ant 16c. "Pork chops" nuo 20c. ant 16c. Aviena nuo 14 ant 12c. Bet užtai žuvys pabrango, nes dėžutės "Salmon" kurios buvo parduodamos po 20c., pašoko iki 25c. "Codfish" nuo 12 ant 16c. už svarą. "Halibut" nuo 15 ant 22 centų. "Bluofish" nuo 12 ant 20 centų. "Smelts" nuo 15 ant 24 centų. Vienok, rodosi, to dar neužteks, nes gali pabrangt kitokie valgio produktai, o vėliaus ir pati mėsa, dar ko gero, gali net pralenkt ir dabar buvusias kainas.

Nelaimė kasyklose.

Primero, Col. Anglių kasyklose, vadinamose "The Colorado Fuel and Iron Co.", ištiko gazų eksplozija kurioje, menama, žuvo daugiau negu 100 darbininkų. Po eksplozijos ištikimui, bėgije 24 valandų, išimta tik 15 lavonų. Kasyklų užveizda sako, jog šita eksplozija yra viena iš baisiausių istorijoje vakarinių valstijų, anglių kasyklose. 3 darbininkai, eksplozijos tapo išmesti per angą ir nunešti per 40 žingsnių nuo angos. Moterų ir vaikų verksmas apie kasyklas, neapsakomas. Kasyklose dirbo veik vieni slavai, daugiausiai vengrai. Speciališkai trūkiai iš Starkville atgabena gydytojus ir vaistus, teipgi maistą likusioms našlėms ir našlaičiams. Kas pagimdė eksploziją, iki šiol dar nesusekta, bet ir susekus, žuvusius žmones juk iš numirusių neprikels. Ištiesų jau tos kasyklos tai darbininkų skerdyklos, o jų savininkams, apsaugot žmonių gyvybę, nė nerūpi.

Bepročio darbas.

Pittsburg, Pa. Namuose J. Stulgos, lietuvio, gyvenančio prie Farbes gatvės, 19 d. Sausio atsitiko baisi žudysta. Mat Stulga laikė vyrų tarpe kurių buvo tulas J. Czerkowski. Kada viršminėtoj dienoj Stulga išėjo į darbą, Czerkowskis, turbūt gavęs proto sumaišymą, pasiėmė britvą ir su taja priselinėš prie šeimynin-

kės, perpjovė jai gerklę teip pavojingai, kad abejojama, ar ta moteris liks gyva. Ne ilgai laukęs niekšas, taja pačia britva, pats save pasipjovė. Savžudis galėjo būt kokių 30 metų amžiaus ir dirbo toje pat dirbtuvėje, kur ir Stulga.

Mangele upė užtvino ir iš jos vagos išsiliejęs vanduo, užliejo žemesnes miesto dalis, todėl tulos dirbtuvės paliovė darbus. J. D. A.

Iš visur.

Tvanas.

Francūzijos sostinę, Paryžių, užliejo nuo staigaus tirpimo sniego, vanduo besidauginantis upėje Sekvana. Vanduo užliejo gražiausias vietas ir užsėmė brangiausias įstaigas, kurių beveik visiškai sunaikintomis tapo. Apart brangenybių ir grožybių, kurias tvanas sunaikino, nukentė ir miesto gyventojai, kurių visas turtas dingo. Nuo 1 d. Vasario, iškilęs vanduo pradėjo pult žemin, bet likusiems žmonėms, grėsia pavojus bado ir maro. Kiek žmonių žuvo, iki šiol dar nežinia, skaitlinės dar ne apskelbtos, vienok tikima, jog pražuvo gana daug.

Šis tvanas yra apskaitomas blėdingiausiu negu kuomet nors kuris yra pasaulyje buvęs, nes daugiausiai nuostolių padarė. Pagal apskaitą nuostolių kokie kuomet nors yra buvę, apskaitoma šiaip: Metuose 1846, išsiliejęs upei Loary, pietvakarinėje Francūzijoje, nuostolių buvo ant 25 milijonų dolerių. 1875 m. išsiliejęs upei mieste Tuluza, Francūzijoje, nuostolių buvo ant 75 milijonų dol. 1878 m. išsiliejęs upei Spanijoje, nuostolių buvo ant 10 milijonų dol. 1879 m., trūkus tvenkinio pylimui, mieste Šegedin, Vengrijoje, nuostolių buvo ant 40 milijonų dol. 1883 m., užtvinus kloniams Renu, Vokietijoje, nuostolių buvo ant 30 milijonų dol. 1888 m., užtvinus upei Elba, Vokietijoje, nuostolių buvo ant 20 milijonų dol. 1889 m., trūkus tvenkinio sienai, mieste Johnstown, Pa., Amerikoje, nuostolių buvo ant 10 milijonų dolerių. 1893 m., išsiliejęs upei Mississippi, aplinkėse St. Louis, Amerikoje, nuostolių buvo 11 milijonų dol. 1895 m., trūkus tvenkinio sienai, mieste Bansey, Francūzijoje, nuostolių buvo 10 milijonų dolerių. 1900 m., jurėms užliejęs miestą Gelveston, Tex., Amerikoje, nuostolių buvo 10 milijonų dol. Dabargi pastarasis tvanas, užliejęs Paryžių, išsiliejęs upei Sekvana, padarė didžiausius nuostolius, kurie apskaitomi ant 200 milijonų dolerių.

Parižiuje dabar tikra panika: Mieste tamsu, nes elektros žiburių vielos nutrauktos, o beto ir elektros žiburių varymui prietaisos, vandens užsemtos. Telefonų ir telegrafų aparatai, jei nepagadyti, tai vandens užsemti; tik viena užrubežinė linija, vedanti į Londoną, yra veikmėje. Gatvių karai bėgiot negali. Pačią išvažioja paprasti vežimai. Kareivių patrolės darboja tvarką gatvėse ir saugoja viešiasias įstaigas; skyriai milicijos rankioja lavonus, sužestus ir apalpusius ir gabena į prieglaudą, kurių keliatas tapo specialiai įrengtų vienuolynuose ir viešose įstaigose.

S. L. A. Reikaluose.

Iš kuopų nutarimų.

Girardville, Pa. SLA. 147 kuopa, 18 dieną Sausio, bertaininiame susirinkime nutarė pakelt klausimą tarpe SLA. narių, kaslink Lietuvos Istorijos. Daugumas su žemesniu mokslu amerikony visai nežino kas tai lietuviai; jiems letuvis ar lenkas, vis tas pats, tą ar kitą vadina "polenderiu". Taigi 147 kuopa nutarė pakelt klausimą kaslink to dalyko:

Kad SLA pasirūpintų išleisti Lietuvos Istoriją anglų kalboje, per kokį nors plačiai skaitomą anglišką laikraštį, o su tuom galėtų geriaus supažindint lietuvius su amerikonais.

147 kuopa prašo visų SLA. kuopų, paremt šitą klausimą ir, kad ateinančiame seime šitas dalykas būtų apsvarstytas.

Pirmininkas *A. Glinskas*,

Raštininkas *J. Razanskis*,

Iždininkas *J. Savickas*.

Christopher, Ill. SLA. 207 kuopa, 16 d. Sausio, savo susirinkime, nutarė atsišaukt į visas kuopas, idant sutartume visi dėt po 3 centus sušelpimui pavgusių narių SLA. Tas būtų labai lengva atlikti, nes tai mažmožis, o nelaimingiems būtų didele pagelba. Dabar-gi mės negalime sušelpt nė vieną narį, kadangi, jeigu kuopon priklauso 20 narių, tai susirinkiman ateina tik penki. Reikalui esant, penki aukauja, o 15 ne. Tad jeigu mės dėtume po 3 centus kas bertainis, arba po 1 centą kas mėnesis, tai per metus išmokėtume tik 12 centų. Teip sumokėti pinigai turėtų būt centro izde, o centro sekretorius, laikas nuo laiko, pagarsintų "Tėvynėje", kiek tų pinigų yra sudėtų, o atsišaukus nelaimingam nariui, būtų galima suteikt pašelpos nors kelis dolerius, ne teip kaip dabar, kad atsišaukęs turi džiaugtis gavęs 59 centus. Ar ne gėda mums, broliai, teip elgties su savo broliais, patekusiais nelaimėn!

Meldžiame kitas kuopas atkreipt savo atydą į šitą mūsų nutarimą ir ne užmiršt jį apsvarstyt savo susirinkimuose.

Vardan 207 kuopos,

K. Simanaitis, sekr.

Dar apie visuotiną balsavimą.

Apkalbėjimas visuotinojo balsavimo dabartiniame laike yra svarbiausiu SLA. klausimu, nes daug paduodama nuomony, dėlei kurių visuotinas balsavimas yra SLA. reikalingas ir priešingai. Taigi tegul bus leista ir man savo mintis išreikšti.

Ar visuotinas balsavimas yra mokslu? Visuotinas balsavimas yra mokslu iš principo ir jis ne kiekvienam yra naudingas. Tiems tik yra naudingas, kurie gerai permato vidurinius draugijos reikalus ir patįs per save protauja, bet tie, kurie jau už rubežių gariozonto nieko nemato, tai tiems ir visuotinas balsavimas nenaudingas ir visuotinas balsavimas jų nieko neiš-

mokins. Norint suprast draugijos reikalavimus, reikia mokintis bent skaityt knygas, laikraščius, klausyt prakalbų, referatų ir t.t. Kada kiekvienas matys ko nuo mūsų draugija reikalauja, tąsyk ir savo dvasiškas spėkas sunaudos teisingai; tąsyk ir visuotinas balsavimas pavirs į tikrą mokslą. Ar daug visuomenė išmoko balsuot valstybėje? Ar daug socialistai išmoko balsuot savo sanjungeje? Jeigu kuris tik netėmija draugijos vidurinių reikalų, tai jiems visuotinas balsavimas iš mokslo pavirs į žaislą, o tas draugijai gali atnešt tik blėdį. Taigi ir vis. bal. pats per save nėra mokslu.

Ar visuotinas balsavimas, abelnai, yra reikalingas? Kiekvienoj valstybėj yra po keliolika partijų: demokratai, social-demokratai, socialistai, liberalai, kadetai ir tt. Kiekviena iš jų turi savo ekonomišką ir kulturišką pažvalgą. Mat, vienos partijos mieri būva iš ekonomiško atžvilgio geresniais už kitos. Liaudis, kuriai teip yra reikalingas ekonomijos klausimas, turi daugiau žadančias partijas remti. Čia tai tik yra visuotinas balsavimas reikalingas, nes čia ir bemokslis, bado prispirtas, laiks nuo laiko ims galvot apie išrinkimą geresnių viršininkų. Bet draugijos, kaip štai SLA., kuris visai nelyti ekonm. visuomenės klausimo, tai vis. bal. yra kaipo žaislas, nes SLA. negali visuomenės būvio nė pagerint nė nupuldyt.

Ar visuotinas balsavimas SLA. būtinai yra reikalingas? Per 22 metus SLA. visuotino balsavimo neturėjo, o viskas rėdėsi kuogeriausiai. Narių skaitlius išaugo, išdas gerokai prisipildė skambučiais, centro valdyba, rinkta per kuopų pasiuntinius, sanžiningai elgėsi; visiems posmertines prigulinčiai išmokėjo, apart visuotinu balsavimu išrinkto pirmininku Bagočiaus, kuris vieno nario paveldėjui nusuko 75 dol. posmertinės.

Visuotinas balsavimas gyvavo tik du metus, bet jis nieko gero, apart ergelių, SLA. nedave. Taigi seimo pasiuntiniams matant tokį visuotino balsavimo nenuosėklumą, jį panaikino, nes pasiuntiniai permatė, kad mes dar nėsame subrendę bei apsipazinę su SLA. reikalais. O ypač, kad partijos ėmė kovą vest lyg už "būvį". SLA. yra bepartijinė draugija, taigi čia nereikia jokios partijos laikytis, nes čia nė socialai nė klerikalai nieką negali laimėti ir žmonių būvio pagerinti. Ir kaip sakiau, kad per 22 metus SLA. seimai teisingai vedė, tai kiek daug visuotinas balsavimas mums čia reikalingas?

Daugumas dar sako, kad visuotinas balsavimas nebuvo ganėtinai ištobulintas, pertai nebuvo nuosėklus. Bet čia klausimas, kas ką turi tobulinti? Ar visuotinas balsavimas balsuotojus, ar priešingai? Rodosi, kad balsuotojai visuotinę balsavimą, nes tik spēka gali apdirbt medžiagą, o ne medžiaga spēką. Bet kaipgi mes tą medžiagą galime apdirbti, jeigu patį spēkų neturime; o jeigu kokios ir būtų, tai tas pačias skaldome į dalis, tos dalys viena kitai priešingos. Na, ir visuotinę balsavimą patobulink, kad nori....

Užmetinėjimas, kad centro valdyba elgėsi sauvališkai be pasiklausimo didžiūmos, tai netiesa. Cent-

ro valdyba pildo konstituciją ir seimo nutarimus, tad kitaip negali būti. Bet negalima ir nepaduru kiekvienam nariui sprendžiamąjį balsą pavydėti; jeigu didžiūma nori visuotino balsavimo ir aš tam nėsu priešingas, bet jis mums tiek daug nėra reikalingas. Ar nebūtų geriau, kad dar kokius 3 metus mes visuotinę balsavimą paliktumė į šalį, o toj vietoj pradėtume aiškint vieni kitiems susirinkimuose, prakalbose ir tt. vidurinius draugijos reikalus.

Taigi iki šiol visi apie visuotinę balsavimą aiškinimai, dėlei ko jis SLA. yra reikalingas, nepraktiški. Gal yra kitokie gerumo šaltiniai? Paaiškinkite.

K. Šnuolis.

Dėlei nelaimingų SLA. narių.

Beveik kiekviename numerije "Tėvynės" mes matome nelaimėn papuolusių narių atsišaukimus į mus, broliai, tautiečiai, o kiek girdime nusiskundimų, tai sunku čia būtų ir suskaičiuoti. Jie visi su vilčia atsišaukia, tikėdamiesi sulaukt nuo mūsų paramą, ar tiesiog pasakius, sušelpimą. Bet klausimas: Kiek mes ant tų atsišaukimų atkreipiame atydos? To niekas neužginčys, kad mažai tesušelpiame nelaimingus narius. O jeigu ir patėmyjame vieną-kitą atsišaukimą, sumetame aukų sušelpimui nelaimingojo, kartais tos aukos pasirodo teip gausingomis, kad net nevertos paminėti. Štai pavyzdys No. 52 "Tėvynės": Atsišaukia antrą sykį P. Lukošius, nusiskųzdamas: "bet draugai mano meldimą mažai teatjautė, nes gavau aukų viso vos 59c.".... Ar nesarmata mums girdėt daug panašių tam sielvartavimų, beje, nusiskundimų? Ar vertėtų dar organe užiminēt vietą su tais atsišaukimais, kad jie mažiausios naudos neatneša, vien tik nelaimingąjį stumte stumia į didesnį nusiminimą. Jeigu nelaimingasis nuo savųjų nesulaukia jokios paramos, nustoja vilties, kurioje pirmiau jis teip buvo tvirtas, dabar jis tik supranta ir permato, kad jau jį diduomenė užmiršo ir jis draugijoje nebereikalingas, kas nelaimingąjį labiausiai kankina, vien, kad ta diduomenė apie jį mažai rūpinasi. Antra, netekęs užsitikėjimo, nustoja teip augštos vilties ir pasitikėjimo, galų-gale net gailisi tų centų, kuriuos sveiku būdamas sumokėjo į SLA. išdą.

Broliai ir sesutės, argi mums negaila savo viengėnčių, netekusių rankos ar kojos, kurie vaitoja? Argi pas mus nebėra nė kibirkštėlės artimo meilės? Argi mūsų širdis jau teip užkietėjo, kad mes nestengiamo padaryt, kokį jiems palengvinimą suteikt, kas galėtų suramint ir nuo suvytusio veido nušluostyt ašaras?!

Todėl ir laikau už pareigą paduot savo nuomonę kaslink to dalyko. Berods, tas klausimas jau buvo pakeltas su patarimu, kad kiekvienas naris turėtų aukaut tik po vieną centą, kiekvienam, atsišaukiančiam per "Tėvynę", tas būtų praktišku darbu, bet ir to neprisilaikome. Aš patarčiau kuopų sekretoriams, kad jie dabotų nelaimingų narių atsišaukimus ir kiekvieną užsirašytų į sau atskirą knygutę, o prisiartinus kuopos susirinkimui, perskaitytų, paminėdamas iš kur ir kas reikalauja pagalbos; gerai kurios kuopos laiko

susirinkimus kas mėnesis, bet daug yra tokių, kurios tik par tris laiko susirinkimą, tai tokioms kuopoms atsišaukimas (jei pradžioj bertainio pasitaiko) nuskamba pro ausis nepalikdamas jokios atminties, tokiu būdu daug pasilieka ne užtėmytais. Bet kiekvienam nelaimingam, bile tik oficiališku keliu yra atsišaukęs su paliūdyjimu kuopos valdybos, turėtų kiekvienas naris paaukaut po tą centą (ar keno loska, daugiau). Tada nepasiliktų nepatėmytais arba užmestais, tokiu būdu mes pasielgdami, lengvai išvengtume tų nesuspriamtųjų ir nebegirdėtume tiek daug skundžianties.

J. D. Taunis.

Prieglaudos Namų reikale.

Sausio 2 dieną, SLA. 161 kuopa Tacomaje, laikė metinį susirinkimą kuriame išrinkus kuopai valdybą bėgantiesiems metams, nariai pasiryžo nutart, kokiam mieriu išpuola paskirt atlikusius nuo baliaus 8,70 pinigų. Nuosėkliai ir su atyda apsvarsčius bėgančius SLA. reikalus, nariai daugumu balsų pripažino, jog svarbiausiu uždavimu mūsų draugijos yra įsteigimas Prieglaudos Namų, todėl visi pinigai ir likosi paskirti šiam mieriu.

SLA. 161 kuopa mato reikalingumą įsteigimo Prieglaudos Namų tame, kad nuolatos duodasi patėmyt "Tėvynėje" atsišaukimai nelaimingų tautiečių, maldaujančių Susivienijimo pavienių narių nors tuom laikinės pašėlos. Vienok nematant glaukimo gausių aukų nelaimingiesiems privatišku keliu, nariai SLA. 161 kuopos atjausdami sunkų padėjimą nelaimingų, šaukiasi į kitas garbingas kuopas SLA. ir širdingai užkviečia prie darbo dėlei įsteigimo Prieg. Namų. Kadangi kitokis būdas šėlpimo tuom laiku niera matomas, nes nelaimingas mūsų tautietis netekęs pirštų arba rankų, reikalauja pašėlos ne ant mėnesio, bet ant jo viso amžiaus. Nurodymai, tilpusieji pirmiaus "Tėvynėje", dėlko ši institucija nėra reikalinga SLA. draugijai, nariams 161 kuopos išrodo visai menkos vertės. Dėl paveikslo buvo paimta Pottsvilliečio korespondencija, kurioje stengiamasi parodyt, jog 300 ar daugiau akry žemės apsodintu kornais (kukuruzais) neįstengia išmaitint biedniokų Schuykillo apskričio, pertai ir Susivienijimas negalėsęs išdėt iš savo izdo tiek pinigų, idant galėtų užlaikyt tokią instituciją. 161 kuopa, pareikalavus centrui, prizada nurodyt tokius plotus žemės, kur vienas akras žemės gali atnešt apie tūkstantį ir daugiau dol. per metus. Mažiausiai-gi atneša, kada auginama yra tik žolė, akras žolės padaro apie 4 tonus šieno; pjaujasi tris sykius per metus, taigi, atneša 12 tonų šieno arba 120-160 akry tokios žemės, be pridėjimo didelio trūso, atneša \$19,200. Su tokia suma yra galima užlaikyt nemaža nelaimingų tautiečių. Šita žemė gali atnešt didesnį pelną jeigu nupirkus užvesta būtų sodnai; tai vietoj šimtų, pareitų tūkstančiai.

Nevienas iš tautiečių manys, kad tai melas, vienok tai yra teisybė. Toji žemė vadinama yra "alluvium", susideda iš vulkaniškų išmetimų ir užlaiko savije nepaprastą riebumą (? Rd.). Kelmų ant tos žemės

nėra, per tai galima prie darbo su mažais iškašiais kibti. Perkant tą žemę reikia užmokėt 50c. už akry žemės ir 35,00 už privilegiją naudojimosi vandens apliejimui vieno akro. Iš sykio reikia įmokėt po 5,00 nuo akro, o likusius išmokėt per 9 metus laiko.

Antra korespondencija nurodė, kad nelaimingi tautiečiai, gyvenanti Prieglaudos Name, tingės dirbti. Ant tos korespondencijos 161 kuopa nutarė, kad autorius tos korespondencijos klysta, manant prijungt nelaimingus prie darbo, nes tautiečiai galinti dirbt nereikalauja Prieglaudos Namų, o negalinčius kaipgi galima priversti. Bus galima nusamdyt reikalingus darbininkus ir su atlikusiais pinigais užlaikyt nemažą skaičių nelaimingų.

Garbingos kuopos SLA., nepaisykime ant priešingų šiam užmanymui straipsnių, nes klausydami jų, mes nužeminame netik patį save, bet mūsų seimus, nes mūsų pačių išrinktieji galvojo ir trūsė kol tas mūsų, pilnas meilės artimo, užmanymas likosi užtvirtintu seime, o dabar priešininkai to užmanymo juokiasi iš mūsų ir mūsų išrinktų seiman, laikant mus kaip ir dar nesubrendusius.

S. Mačėnas.

P.S. 8,70 pasiūsta izdininkui J. Skritulskui.

Patėmyjimai.

2 No. "Tėvynės", rašo patėmyjimą p. J. D. Taunis ir patėmyja atskaitoj už Spalio bertainį centro sekretoriaus pranešimą, kad yra keliatas narių skolingų, tai už organą, tai už tautiškus centus ir kelintas jau bertainis yra suspenduotais.

Teip-gi p. J. D. Taunis priveda sk. VI, parag. 8 konstitucijos, kuris yra aiškus ir centro valdyba, rodos, su tokiais nariais turėjo jau seniai teip pasielgti. Toliaus centro sekretorius praneša, kad tik suspenduotiems nariams sugražinus pinigus juos ketina iš SLA. išbraukti. P. Taunis kalba, kad centro valdyba perzengia SLA. įstatymus ir mierius, kad būtų galima atsiimt įmokėtus pinigus, tai daugybė atsirastų tokių, kurie norėtų pasitraukt iš tarpo SLA. narių, nustotų mokėją, bile tik atsiimt savo įmokėtus pinigus.

P. Taunis gal tame gerai nepatėmyjo. Centro valdyba nemiri, jog nariams visai nustojusiems mokėti, sugražina jiems jų įmokėtus pinigus, juos iš SLA. išbraukiant, kadangi jiems nebūtų užką grąžinti. Nariui visai nustojus mokėt mokesčius į SLA. izdą, tam pa suspenduotu, o vėliaus išbrauktu iš SLA. centro knygy. Bet suspenduotiems nariams sugražint jų įmokėtus pinigus tik po pirmam jų suspendavimui ir juos iš SLA. išbraukti, kurie buvo suspenduoti už organą arba tautiškus centus, bet užsimokėją bertaininę.

Čia tik kuopų viršininkų tame daugiausiai kaltės yra. Ir ar tik tiek mūsų kuopų viršininkai rūpinasi SLA. reikalais ir juos daboja, kad priima nepilnas mokeskis nuo narių dargi suspenduotų. Rodosi, nuo suspenduotų narių neturėtų būt imami jokie kiti mokesčiai, jeigu neužsimoka tų, už kuriuos tapo suspenduoti.

Centro valdyba, rodosi, nepaklydo tame, kad suspenduotus narius išbraukiant iš SLA. nusprendė jiems sugražint jų įmokėtus pinigus, po pirmam jų suspendavimui, nes kol mokesčiai nuo nario yra priimama, rodosi, jis negali būt suspenduotu.

P. A. Deltuva.

Nauji laikraščiai.

LAISVOJI MINTIS. Mėnesinis iliustruotas, mokslo ir literatūros laikraštis, leidžiamas bendrijos "Laisvoji Mintis", Scranton, Pa. No. 1, metai 1.

Yra tai nuo seniai laukiamas laikraštis. Išėina knygos formoje, susideda iš 24 puslapių 9x11½. Adresas: "Laisvoji Mintis", 1102 Blair Ave., Scranton, Pa. Prenumerata \$2 metams, pavieniai numeriai po 20c.

AMERIKOS ZINIOS. Eina kas sanvaitė iš Chicago, Ill. No. 4, metai 3. Prenumerata 1,50 metams, pavieniai numeriai po 3c. Adresas: S. Šimkus, 4543 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Yra tai laikraštukas talpinantis smulkias žinutes, susideda iš 8 puslapių (puslapiai ne numeruoti) 9x12. Kiek girdėt, tai šis laikraštukas leidžiamas vieton užgesusio "Erelio", satyros laikraščio. Tik nežinia ko kiems galams pasakyta, kad "Am. Žin." eina jau treči metai ir šių metų jau net 4 No., kadangi jos dar tik pirmu kartu pasirodo. Argi jau ir tiek drąsos pas mus randasi, kad galima viešai meluot? Tai per daug "biznieriškai".

Laiškas į Redakciją.

Valparaiso, Ind. Guod. Red. Malonekite suteikt vietą mano šiems keliems žodžiams:

"Katalikas" No. 4 š. m., savo "pastabose" užsipuola ant valparaisiečių, būk tai vienas iš jų, koks ten Elemka, talpindamas "Tėvynėje" savo satyrą, išjuokė Chicagos bričportiečius. Čia reikia pasakyti, kad pas mus jokio Elemkos nėra ir mus, kol kas, bričportiečių "turgai" visai neapeina. O jei "Katalikas" apgindamas savo kaimynus, kimba prie valparaisiečių, tai mes sakome: "Please, let us alone", nes kitaip, įklimpsis į košę.

Jojosas.

Redakatoriaus atsakymai.

A. J. Banišaukui. 1) Pagal priimtus papročius, naris persikėlęs kiton kuopon, valdyboje vietą užimt gali tik po išbuvimo toje kuopoje nors tris mėnesius; mat per tą laiką nariai turi progą patirt jo vertę. 2) Geriausiai prisilaikyt konstitucijos, nes kitaip elgianties, tankiai pasitaiko apsirikimai, nes kandidatą į narius, priimant, susirinkimui nepažįstant, įsiskverbta ypotos netinkamos. Tiesos visur priimtos, jog priimamas naris, turi pats ateit į susirinkimą, o jeigu negali, turi atsiųst daktaro paliūdyjimą, sykiu ir savo aplikaciją. Dar apart to, mūsų draugijose, narių priėmimo metoda labai prasta. Pas svetimtaučius, priimant naują narį, yra balsuojama slaptu balsavimu ir, jeigu pažymėtas skaitlius balsų bus priešingas priėmimui, kandidato aplikacija tampa atmesta. Pas mus yra kitaip; priimama kas papuola, tankiai net be jokių ištyrimų, todėl ir nestebėtina, kad priėmus narį, po mėnesiui ar kitam, draugijoje iškyla vaidai, partvyškumai ir skaldymaisi į frakcijas, o paskui pasitarnaujant tuliems laikraščiams, draugija turi plyšti.

Susirinkimai.

Athol, Mass. SLA. 117 kp. atsibus mėnesinis susirinkimas 20 Vasario, šių metų ant Essex gatvės, po No. 35. Maloniai kviečiam visus atsilankyti ir atsiveskite naujų narių prisirašyti.

Sekr. J. D. Taunis.

Worcester, Mass. 57 kp. SLA. bus laikomas nepaprastas susirinkimas 13 d. Vasario, 7:30 val. vakare Kliubo ruimuose po No. 96 Green st. Draugai ir draugės, meldžiu visų sąnarių neatbutinai susirinkti, nes turim daug kuopos reikalų apkalbėjimui, teipgi atsiveskit ir naujus draugus prisirašyti. Sekr. F. Tumosa.

Pajieškojimai.

Pajieškau savo dviejų brolių Stanislovo ir Aleksandro, paeina iš Kauno redybos, Šiaulių apskrčio, Ligonų miestelio, 7 metai Amerikoje, 3 metai kaip gyveno apielinkėse Chicago, Ill. Jie patįs ar kas kitas atsišaukit, turiu svarbų reikalą. (8)
Regina Stankiūtė (Verbliugevičienė) 421-5-th ave., Homestead, Pa.

Pajieškau A. Žagaro iš Chicagos, Juozą Bulotą ir Augustą Jaravičių iš Grand Rapids, Mich. Džimą Pranckų iš Waterbury, Conn. Malonus draugai, meldžiu atsišaukti ir atsisteisti lig 15 d. Vasario šių metų, nes nuo 15 Vasario mislinu apleisti Pittsburgą ant visados. Delto meldžiu atsisteisti laikams pasigerinus, juk aš jus gelbėjau krizio laike draugiškai, užtai meldžiu draugiškai man ir atsisteisti.

B. Grabauskas,

Box 13, Carson Sta.

Pittsburg, Pa. (7)

Pajieškau savo draugo: Juliaus Vitkaucko, pora metų adgal, gyveno Hoboken, N. J. Jis pats, arba kas apie jį žino, malonėkite man pranešti, nes turiu labai svarbų reikalą. Adresas:

Vincas Akelaitis,

117 A st., So. Boston, Mass.

Aš, Fortunatas Matula, pajieškau savo draugo, Leono Vaigauskio, kuris paeina: Kauno gub., Raseinių pav., Putramantiškių kaimo; pirm 8 metų gyveno New Britain, Conn., potam išvažiavo į Chicago, Ill., o dabar nežinau kur gyvena. Jeigu kas apie jį žinote, meldžiu duoti žinią ant žemiaus padėto antrašo, nes turiu labai svarbų reikalą. (2)

Fortunatas Matula,

635 E. Majnst., New Britain, Conn.

Pajieškau Kazio Mickevičiaus, paeina iš Lietuvos, Suvalkų g. Vilkaviškio pavieto, Vaitkabilių gmino, kaimo Grauzinių, pirma gyveno Anglijoj Londone, dabar nežinau kur. Malonėsite, kas žinote ar jis pats atsišaukti šiuo antrašu: (7)

Petras Plioplis,

260 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Balius!

Maskarėdos arba liczynų balius atsibus lietuvių salėje, Allegheny ave. ir Tilton st., Philadelphia, Pa. 4 dieną Vasario, paskutinėj pėtnycioj priesz užgavėnias. Po marszui, 11 valandą, bus išdalintos dovanos tiems, kurie bus su puikiais rubais: Preisa 1-2,50, preisas 2 - 1,50, preisas 3 - 100. Devyni mažesni preisai bus išdalinti. Kvieczia Komitetas. (9)

Ant pardavimo.

Parsiduoda graborystė ir visi reikalingi daiktai laidotuvėms, teipgi dvi karietos, vežimas mirusių vežimui į kapus, viena bogė 5 arkliai, parsiduoda pigiai ir su lengvom išlygom. Vieta pagal pat lietuvišką bažnyčią, 10,000 parapijonų, įstegta prieš 15 metų, biznis gerai jau išdirbtas. Priežastis pardavimo, išvažiuoja į Lietuvą arba ant farmų. Atsišaukit į "Tėvynės" spaustuvę: 318 W. Broadway, So. Boston, Mass.

Ant pardavimo

Parsiduoda forničiai (rakandai) pigiai po num. 127 C Street, So. Boston, Mass. Kas nori pamatyti, tegul ateina

Subatoje nuo 2 iki 10 val., Nedėlioje 11 ryto iki 9 val. vakare. K. Bačiunas. (4)

Ant randos 36 Harvard st., Cambridgeport, Mass.

3 gyvenimai po du ruimu po \$5.00 ant mėnesi. 1 penkių ruimų gyvenimas \$9.00 ant mėnesio. Dasizinokite pas: (6)
Riverside Boiler Works, 50 Harvard St., Cambridgeport, Mass

Vienatinė Didžiausia
LIETUVIŠKA AGENTURA.

Mēs uzlaikom du ofisu: Didžiausias So. Boston'e Mass., antras branch, 107 Oak st., Lawrence, Mass. Parduodame laivakortes, siunčiame pinigus, išmainom amerikoniškus pinigus ant rusku; partūpinam gubernskus pasportus perėjimui rubežiams, išleidžiame į tėvynę iš Bostono ir iš New Yorko. Pas mus galite gauti laivakortes.

G. BARTAŠIUS,

258 Broadway, - - - So. Boston, Mass.

Atida ne ukesams Suvienytų Valstijų.

1 Delko ateiviams reikalingos UKĖSYSTĖS popieros.
2 Ką reikia daryt norint pastot Suv. Valstijų ūkesu.
3 Kur ir kada galima paduot prašymą.
4 Ką turi žinoti pakol gausi ūkėsystės popieras.
5 Klausimai su atsakymais lietuviškai ir angliškai
ir daugelis kitų naudingų patarimų. Knygelė kožnam lietuviui yra reikalinga ir ją galima gauti par J. Bendrick. Kaina 25 cental. Pinigus ir laiškus siųskite šiuo antrašu:
JOSEPH BENDRICK, % Clerk of Court, POTTSVILLE, PA.

Telephone 762 So. Boston.
Dr. F. MATULAITIS
Offiso valandos:
So. Boston, Mass., 495 Broadway
Nuo 8 iki 10 val. ryte; nuo 7 iki 9 vakare.

S.L.A. sąnariai, pirkite S.L.A. parduodamas knygas!

1 Budas Senovės Lietuvių, pusl. 217 kaina	50 c.
2 Lietuviška Chrestomatija, pusl. 176	40 c.
3 Dėdai ir Gražina, pusl. 61	25 c.
4 Europos Istorija, pusl. 319	25 c.
5 Gėbsinis Jotis, pusl. 38	15 c.
6 Jonas iš Kempės ir Šilka, pusl. 23	10 c.
7 Konradas Valenrodas, pusl. 24	15 c.
8 Kražių skerdynė, pusl. 77	15 c.
9 Kun. Aleksandra Burba, pusl. 29	20 c.
10 Kelionė į Europą, pusl. 53	10 c.
11 Kuomi žmonės gyvena?, pusl. 56	15 c.
12 Lietuviai Amerikoje, pusl. 174	\$1,00
13 Naktys Edvardo Yungo, pusl. 21	10 c.
15 Padėjimas Lietuvių Tautos, pusl. 55	25 c.
17 Petras Žemaitis, pusl. 69	20 c.
19 Padėjimas Lietuvių Tautos, (rusų kalba)	\$1,00
20 Dirva, pusl. 123 1896 m. vienas num.	75 c.
21 "Tėvynės" komp. 1896, 1897, 1898 ir 1899m. po 50c	

Viršminėtos knygos S.L.A. sąnariams yra parduodamos už pusę kainos pigiaus negu čia parodyta.

JAU LAIKAS VISIEMS UŽSIRAŠYTI
"DAGIS"

ILIUSTRUOTAS, LITERATūros, KRITIKOS, SATYROS
IR JUOKŲ MĖNESINIS LAIKRAŠTIS.

Eina iš Chicagos, antri metai, 20 pusl. 7x10 formate knygos, su viršialais. Prenumerata metams \$1.00, pavienis num. 10c. "Dagyje" telpa įvairūs lietuvių piešti paveikslėliai iš mūsų politiškojo lauko ir visoki linksmus pasiskeltymai. "Dagis" turi raštis kiekvieno lietuvių name, tai gyduolė nuo visokių "izmų" ir kitų ligų.

Siunčiant pinigus už prenumeratą arba raštus, visados reikia adresuoti šiteip:

"DAGIS" Publ. Co.,
812 - 33rd St., Chicago, Illinois.

Skaityk "Tėvynę"
tiktai 1.25c. per metus.

ALBERT G. GROBLEWSKI

Savininkas ir Fabrikantas Geriausių
"LENKISZ U - LIETUVISZKU VAISTU."

Geriausia
Gyduolė
nuo
Strėnų skaudėjimo
Degimo krutinėje
Galvos skaudėjimo
Kateros
Užsišaldymo
Neuralgijos
nuo
Gerklės skaudėjimo

Mešlungio
Skausmo krutinėje
nuo
Patrukimo
Azma arba
Dusulio
Štyvumo sprando
Skaudėjimo:
Šonuose
Rankų ir
Kojų.

Ypatingos Gyduolės.

Jeigu sergate užsisenėjusioms ligoms nuo kurių negali pagelbėt nė daktarai nė ligonbučiai, arba paslapti ligoms, aprašykite man savo nesveikumą gerai ir aiškiai (be užslėpimo) nes čion eina ne tik apie tavo sveikatą, bet labai tankiai ir apie tavo gyvastį. (Atsimink, jog kiekvienas garbingas daktaras užlaiko paslaptį kaip ant išpažinties). Užtai nesigėdyk ir nebijok, rašyk teisybę o mielai suteiksiu rodą ir prisiūsiu geras gyduoles pagal tavo ligą su nurodymu kaip reikia jas vartot, už prekę labai mažą. Reikia rašyt laiškus stačiai pas mane pridėdant visados 2 c. markę ant atsakymo, nes kitaip negausit atsakymo. Teipgi mēs reikalaujame gerų agentų kiekviename dideliame mieste ir jų aplinkėse. Agentai nuo Lietuviškai-Lenkiškų gyduolių gali uždirbti nuo 50 dol. iki 150 dol. ant mėnesio. Uždarbį duodame kuogeriausią. Taigi rašykite reikalaudami agentūros. Kiekvienas lietuviškas štornikas teipgi privalo užlaikyti visada mūsų puikias Lietuviškas gyduoles savo štoruose ant pardavimo, kad mūsų tautiečiai reikalaudami galėtų pas kiekvieną nusipirkti ir nereikalautų išduoti pinigus dovanai kokiems nors apgavikams tose aplinkėse. Štornykai, rašykite pareikalaudami gyduolių, nes geras uždarbys ir parduokite mūsų tyras Lietuviškas gyduoles, kurias mēs gvarantuojame. Rašykite po antrašu:

ALBERTAS G. GRABLIAUCKAS
Cor. Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

SKAITYK O ZINOSI VISKA.

Jagu neturi mano katalogą rašyk šendėn o apturėsi geresių armonikų, skripkų klarnetų, trūbų, koncertinių ir daugybę kitokių muzikališkų instrumentų. Cisto aukso 14 K. Šliubinių žiedų, džięgorių, lenciugų, spilkų, kolcikų, kompasių auksinių ir paauksuotų, gerų britvų, visokio skiriaus drukavojimo masynukių, albumų portretam, revolverių, šaudyklių, guminių lieterių, adresam pečečių, istoriškų ir maldaknygų kokiu tik randasi lietuviškai kalbol, gražių popierių del rašimo gromatų su puikeusiais apskaitymais ir dainoms su drukuotais oplink konvertais tuzinas už 25c 5 tuzinai už \$1,00, 1000 už \$6,00. Lietuviška biblija arba šventas raštas senor naujo testamento lietuviškom literom puslap. 1127 dručel abdarita, prekė su prisiuntimu \$3,00. Elektrikinis žiedas no reumatizmo, sudrūtinimo kūno, atgaivinimo kraujo, sutaisimo nervu ir daugybę kito kių ligų. Tukstančiai žmonių dėkavoja už išgydymą, 14 K. paauksuotas ant 20 metų prekė \$3,00. prasto \$1,00. Prisiųskite savo tikrą adresą ir už 5c. markę o apturėsi šio mėto katalogą dykai su 450 paveikslais ir 1000 naudingų daiktų. Štornikam, agentam ir pedlloriam parduodu visokius tavorus labai pigiai. Reikalaudami viska pas tikra lietuvi gausite, teisingus tavorus.

Adresuokite: K. WILKEWICH, 112 Grand St, Brooklyn, N. Y